

Dış Politika, Kültür ve Tarihte

ARAŞTIRMA

AYLIK DERGI

2001/02 191687

Sayı:2 Aralık 2001

3.000.000 TL

www.arastirma.org

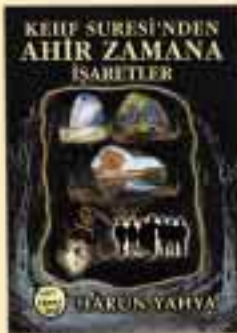
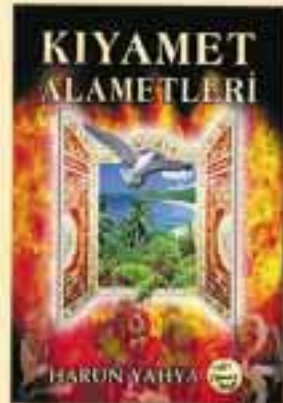
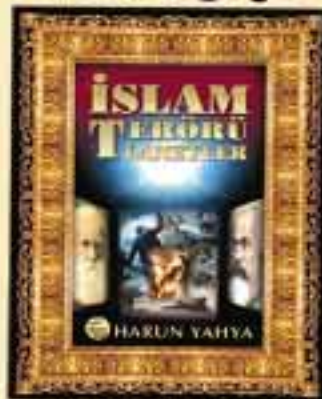
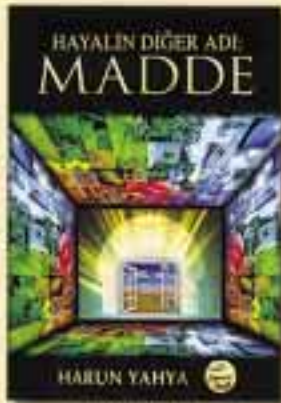
Dünya Osmanlı'yı Ariyor

**BU SAYIDA
2 VCD
VE BİR KİTAP
HEDİYE**

HARUN YAHYA

Hayata bakışınızı değiştirecek eserler!

www.evrimaldatmacasi.com

www.netcevap.org

www.kuranmucizeleri.com

www.hayvanlaralemi.net

www.bitkidunyasi.net

www.darwinizminsonu.com

www.maddeninardindakisir.com

www.harunyahya.org

www.islamantisemitizmilanetler.com

www.belgeseller.net

www.evreninyaratilisi.com

www.isagelecek.com

www.darwinizmdini.com

www.dinsizliginkabususu.com

www.kavimlerinhelaki.com

www.islamterorulanetler.com

www.fikiryazilari.net

www.gercekler.net

www.turkdunyasi.org

Kitaplarla ilgili bilgi ve sipariş için: Kültür Yayıncılık: 0-212-5114403

Harun Yahya'nın tüm eserlerini internet üzerinden
www.globalkitap.com sitesinden satın alabilirsiniz

Dünya Osmanlı'yı Arıyor!

G eride bıraktığımız 20. yüzyılda dünyanın en kanlı, en karışık ve en huzursuz bölgeleri Balkan Yarımadası ile Ortadoğu oldu. Bu iki bölge

büyük savaşlar, iç çatışmalar, işgaller, gerilla hareketleri, soykırımlar, sürgünler, mülteciler gördü. Özellikle etnik ve dini farklılıklara dayanan çatışmalar, her iki bölgeye de kan ve gözyaşı getirdi.

Son yıllarda her iki bölgede de zoraki bir barış rüzgarı estiriliyor, ama çatışmalara neden olan taraflar hala ayakta ve her an gerginleşebilecek bir atmosferde beklemekteler.

Oysa hem Balkan Yarımadası hem de Ortadoğu bir zamanlar böyle değildi. Aksine, her iki bölge de asırlar süren bir istikrar, barış ve huzur dönemi yaşamıştı. Balkanlar'da 19. yüzyıla, Ortadoğu'da ise 20. yüzyıla kadar süren bu barış, huzur ve istikrarın nedeni ise, bu bölgelerdeki Osmanlı hakimiyetiydi.

Dünyanın büyük bir kriz döneminden geçtiği günümüzde, başta İslam Dünyası ve Türk Cumhuriyetleri olmak üzere dünyanın çeşitli ülkelerinden yükselen ses temel bir mesaj üzerinde yoğunlaşıyor: "Dünya yeni bir Osmanlı'ya muhtaç".

Araştırma dergisinin 2. sayısını bu konuya ayırdık. Ayrıca dergimizle birlikte, Harun Yahya'nın "Çözüm Kuran Ahlakı" kitabını, "20. Yüzyılın Kanlı Tarihi" ve "Evrenin Yaratılışı" adlı VCD'leri de okuyucularımıza hediye ediyoruz.

Dergimiz hakkındaki görüş ve önerilerinizi info@arastirma.org e-posta adresinden bize ulaştırabilirsiniz.

Saygılarımızla...

2 Osmanlı Nizamı

Tarih boyunca Türk-İslam medeniyeti, diyalog ve işbirliğinin öncüsü olmuştur. Osmanlı İmparatorluğu bunun en güzel örneğidir.

6 İnsan Yürüyüşü

8 Pompei Faciası

10 Kuran Darwinizm'i Yalanlıyor

13 Kültür - Sanat

14 Ekonomi

17 İnternet

18 Faşizmin Sessiz Yükselişi

20 Makedonya'da Türk Varlığı

22 Keşmir'in Yarım Yüzyıllık İşgali

24 Siyonizm ve Yahudiliği Birbirinden Ayırmak

26 Din Adına Terör Uygulayanların İç Yüzü

Din adına ortaya çıkarak terör uygulayan, baskıcı rejimler oluşturan, dünyayı güzelleştirmek yerine çirkinleştiren kişi ve gruplara karşı uygulanması gereken tek bir çözüm vardır: Bu çözüm, gerçek İslam ahlakının ortaya konmasıdır.

30 Kafkaslar'daki Enerji Koridoru

32 Kuran Ahlakını Yaşamının Sonucu

34 Dünyada Kuran Ahlakı Hızla Yayılıyor

38 Hz. Zülkarneyn Kıssasına Farklı Bir Yorum

Dünyaya örnek bir model: OSMANLI NİZAMI

21. yüzyılda tüm dünyada iktisadi, siyasi, sosyal ve kültürel alanlarda dengeler hızla değişmektedir. Bazı ortak değerler, yerel ve milli sınırları aşarak dünya çapında yayılmakta ve kabul görmektedir.

Bugün ülkeler, başta iktisadi olmak üzere, birçok alanda birbirleriyle ittifak yapma eğilimleri içerisinde. Sosyalizmin çöküşü ile birlikte sınırlar yıkılmıştır. Artık iki kutuplu bir dünya yoktur. Bir taraftan dünyada globalleşme ile ticari sınırlar kalkarken, diğer taraftan bölgesel ekonomik iş birlikleri sayesinde dünya coğrafyasında yeni "kutuplaşmalar" oluşmaktadır. Bu kutuplaşmaların altında yatan sebebin de medeniyetler arası farklar olduğu iddia edilmektedir. Doğal olarak da medeniyetleri oluşturan en önemli özelliklerin başında etnik ve dini yapılar gelmektedir. Bir diğer husus ise medeniyetlerin dünya tarihinin her döneminde var olduğu ve ilerlemenin ancak birbirleri arasındaki alışverişin artmasıyla gerçekleşebildiği gerçeğidir.

İletişimin artmasıyla dünya giderek daha da küçülmektedir. Bu da dünyadaki farklı kültürlerin ve inançların birbirleriyle, hiçbir engel ve sınır olmaksızın tanışacakları, diyalog kuracakları ve işbirliği yapacakları yeni bir

dönemin habercisidir. Bu işbirliği ve barış ortamını sağlayabilmek için tarihten birtakım dersler çıkarmak gerekmektedir.

Tarih boyunca Türk-İslam medeniyeti, bu diyalog ve işbirliğinin öncüsü olmuştur. Tarihteki en yakın örnek olan Osmanlı İmparatorluğu, tek başına bunu kanıtlamaktadır.

Cihan İmparatorluğu: Osmanlı

Osmanlı toprakları, en geniş olduğu dönemde, 24 milyon km²'yi bulan yüzölçümüyle neredeyse Amerika kıtası kadar geniş bir alanı kaplamaktadır. Bu büyük coğrafya, otuzdan fazla milleti ve üç ilahi dinin merkezlerini üzerinde barındırıyordu. Balkanlar, Kafkasya veya Ortadoğu gibi, bugün her biri ayrı ayrı siyasi parçalanmışlığı ve uzlaşmazlığı ifade eden bölgeler, o dönemde tesis edilen barışın birer kalesi oldular. Daha ötesi, böylesine karışık etnik ve dini yapısına karşın, Osmanlı İmparatorluğu'nda herhangi bir "Medeniyetler Çatışması" gerçekleşmemişti. İmparatorluğun sınırları içinde kurulan barış ortamından, 600 yıllık hakimiyet döneminin 400 yılı boyunca herhangi bir çözülmeye olmamıştı. Gerileme dönemi adı verilen 200 yıl boyunca bile çok fazla toprak kaybetmeyen, yıkılış dönemi olan 20. yüzyılın başlarına kadar gücünü ve etkisini muhafaza eden Osmanlı, "cihan devleti" ünvanını hak etmektedir.

Kuşkusuz böylesine büyük bir devletin bu kadar uzun ömürlü olmasını yalnızca askeri güçle açıklamak mümkün değildir. Osmanlı Devleti'ni cihan devleti ünvanına layık kılan unsurların başında, temelini dayandığı ve gücünü aldığı manevi değerler gelmektedir. Bunun sebebi; Osmanlı İmparator-

luğu'nun, "millet sistemi" adı verilen bir düzenle yönetiliyor olması ve farklı inançlara sahip insanlara, kendi inançlarına ve hatta hukuk sistemlerine uygun şekilde yaşama imkanı tanımasıydı. Osmanlı Nizamı denilen anlayış, sınırları içinde bulunan medeniyetleri ortak kültürde birleştirmek ve itici güç olan

asırlar boyunca adalet anlayışında hiçbir sapma olmamasının en önemli nedeni, bu adalet anlayışının Kuran ahlakından kaynaklanmış olmasıdır. Bu nedenle söz konusu coğrafyada yaşayan milletlerin hepsi Türk adaletine, hoşgörüsüne ve kendilerine sağlanan barış ortamına şahitlik etmişlerdir. Bu durum her dinden ve ırktan insanın Türk-İslam ahlakının yönetiminden razı olmalarıyla sonuçlanmıştır. Bunun neticesinde, dışarıdan gelen saldırılara karşı bu topraklarda yaşayanlar da, severek ve isteyerek, yönetiminden memnun kaldıkları Osmanlı Devleti'nin yanında yer almışlardır.

Altı Asrın Süper Gücü

Bahsi geçen bütün bu özellikleriyle Osmanlı İmparatorluğu, döneminin itici gücü ve süper kuvvetiydi. Sürekli genişleyen sınırlarında, birçok kültür ve medeniyetle iç içe yaşıyordu. Hakim olduğu topraklardan yayılan anlayış kısa zamanda sınırlarının ötesine geçmiş ve bir "Osmanlı Dünyası" oluşturmuştu. Bu sayede, medeniyetler sürekli bir alışveriş içinde olabiliyorlardı. Yüzyıllarca, sınırlarını aşan bir coğrafya üzerinde ekonominin, inancın, kültürün ve hukukun lokomotif "Osmanlı" oldu. Büyük Avrupa devletlerinin aralarındaki kritik kararlar, bahsi geçen "Osmanlı Dünyası" hesap edilerek alınıyordu. Fransa Kralının himaye edilmesi örneğinde olduğu gibi, yabancıların aralarındaki anlaşmazlıklarda dahi Osmanlı padişahı hakem kılınıyordu. Osmanlı Devleti, İslam Dünyasının lideri olduğu kadar birçok Avrupa devletinin de lideriydi. Birçok kral Osmanlı Padişahının izniyle taç giyiyordu. Osmanlı Devleti hem döneminin hakim devleti, hem de barış

Türk-İslam ahlakıyla yönlendirmeyi ifade etmekteydi. Bu doğrultuda Türkler ister Balkanlar'da, ister Kafkaslar'da, ister Ortadoğu'da ya da Kuzey Afrika'da, kısacası gittikleri bölgelerde, hiç kimseyi dinini ve töresini değiştirmeye zorlamamışlar ve hiç kimseye dininden dolayı zulmetmemiş, kimseyi de hor görmemişlerdir. Her dinden, her mezhepten vatandaş ibadetini dilediği gibi yerine getirmiş, kendi örf ve adetlerini uygulama konusunda hiçbir baskı veya zorlamaya maruz kalmamıştır. Şüphesiz Osmanlı'nın

ve huzurun sağlayıcısıydı. Yayılmacı ve genişleyici bir politika izlemesine karşın, amaç daha fazla toprak kazanmak değil, fethedilen bölgelere Türk-İslam ahlakının getirdiği adaleti ve barışı yayabilmektir.

"Medeniyetler Çatışması" tezinin sahibi Samuel Huntington bu gerçeği; "İslam toplumu yüzyılın ilk bölümüne kadar lider bir devlete sahipti. Bu da açık bir şekilde Osmanlı İmparatorluğu'ydur" diyerek açıkça ifade etmekteydi. (Samuel Huntington'un Türkiye'de verdiği Konferans, Sermaye Piyasası Kurulu Yayınları, Ankara, 1997, s. 238)

Osmanlı'nın İzinden

Siyaset tarihi göstermektedir ki, dünya siyasetinde etkin olmak isteyen her fikir, her şeyden önce "Osmanlı hinterlandı" olarak anılan bölgelere hitap edebilmelidir. Çünkü dünya siyasetinin ana hatları bu coğrafyanın etrafında şekillenmektedir. Ancak bu coğrafyada Osmanlı Devleti'nin ardından, aradan geçen bunca zamana ve denenen her türlü rejim ve uygulamaya karşın, huzur ve istikrar hala sağlanamamıştır. Gerek Balkanlar, gerekse Ortadoğu ve Kafkasya, savaşların ve çatışmaların ağır yükü altında ezilmektedir. Türkiye'nin tam merkezinde yer aldığı "Osmanlı

Coğrafyası" halen hareketli ve

Tüm tarihi gerçekler ile Osmanlı sistemi birlikte değerlendirildiğinde, Osmanlı İmparatorluğu dönemindeki barışın, huzurun ve adaletin kaynağı olan Müslüman Türk ahlakının en ideal toplum modelini oluşturduğu gerçeği açıkça ortaya çıkmaktadır.

karışık bir yapıya sahiptir. Osmanlı Devleti'nin siyasi olarak varlığının ortadan kalkmasının ardından bu bölgede oluşan boşluk henüz doldurulamamış ve gerçek anlamda bir güven ortamı sağlanamamıştır. Bu durum aynı topraklarda asırlar boyunca örnek bir "birlikte yaşama

modeli" uygulayan Müslüman Türk Milleti üzerinde dikkatlerin yoğunlaşmasına neden olmaktadır. Bu modelin günümüzde ve gelecekte nasıl gerçekleştirilebileceği düşünüldüğünde, akla ilk gelen yine Müslüman Türk Milleti'dir. Nitekim son yıllarda pek çok devlet adamı ve siyaset bilimci, Osmanlı Devleti'nin başarıyla yürütmüş olduğu adil yönetim sistemini incelemektedir. Bu incelemelerdeki amaç, dünya üzerinde sağlanmak istenen barış ortamının fikri temelini, geçmişte Osmanlı'da yattığı gerçeğidir. Osmanlı modelinin Batılılar tarafından da bir model olarak görüldüğünü, London School of Economics'te Avrupa Düşüncesi Profesörü olan John Gray'de kendisiyle yapılan bir röportajda açıkça ifade etmişti. Dünyanın saygın dergilerinden *New Perspectives Quarterly*'nin Türkiye baskısında yayınlanan röportajda Gray "Endülüs Emevileri'nin, Osmanlıların hoşgörülü yaklaşımları günümüz dünyası için yol gösterici olabilir" diyordu. (NPQ, Cilt 3, Sayı 2, 2001, s. 13)

Pek çok tarihçi ve siyaset bilimci de bu gerçeğe dikkat çekmektedir. Bunlardan biri, dünyaca ünlü Ortadoğu uzmanı Columbia Üniversitesi'nden Prof. Dr. Edward Said'dir. Kudüslü Hristiyan bir aileden gelen ve Amerikan üniversitelerinde çalışmalarını sürdüren Edward Said, İsrail'de yayınlanan *Ha'aretz* gazetesinin kendisiyle yaptığı bir röportajında Ortadoğu'da kalıcı bir barışın inşa edilebilmesi için "Osmanlı Millet Sistemi"ni önermiştir. Said'in yorumu şöyledir:

"Arap dünyasındaki diğer azınlık-

Arap dünyasındaki diğer azınlıklar nasıl yaşayabiliyorsa, (Araplar arasındaki) bir Yahudi azınlığının yaşaması da mümkündür... Bu, Osmanlı İmparatorluğu altında gayet iyi işlemiştir. Onların sistemi, şu an sahip olduğumuzdan çok daha insancıl gözükmektedir.

Edward Said

lar nasıl yaşayabiliyorsa, (Araplar arasındaki bir Yahudi azınlığının yaşaması da mümkündür... Bu, Osmanlı İmparatorluğu altında gayet iyi işlemiştir. Onların sistemi, şu an sahip olduğumuzdan çok daha in-

sancıl gözükmetedir." (18.8.2000, Ha'aretz Gazetesi; Ağustos 2000)

Osmanlı modeli gibi Balkanlar ve Ortadoğu'daki farklı etnik kimlik ve dinleri kucaklayan bir stratejinin geliştirilmesiyle, bölünmüşlü-

ğu ve siyasi parçalanmışlığı ifade eden bu bölgelerde huzur ve güven ortamı tesis edilebilir. Bu stratejinin dayanak noktası ise, Türk-İslam kültüründe yatmaktadır. (Harun Yahya, Türk'ün Dünya Nizamı)

Osmanlı Adaleti

Osmanlı İmparatorluğu, Müslümanlar tarafından yönetilen bir İslam devleti olmasına karşın, tebasını zorla İslamlaştırmak gibi bir amaca sahip değildi. Aksine, Osmanlı Devleti, gayrimüslimlere de güvenlik ve huzur sağlamayı, onları adaletle ve İslam idaresinden razı olacakları şekilde yönetmeyi hedefliyordu.

Oysa aynı dönemlerde dünya üzerindeki diğer büyük devletler çok daha katı, baskıcı ve müsamahasız bir yönetim anlayışına sahiptiler. İspanya Krallığı, İber Yarımadası'nda Müslümanların ve Yahudilerin varlığına tahammül edememiş ve her iki topluma karşı büyük bir vahşet uygulamıştı. Diğer pek çok Avrupa ülkesinde Yahudilere sadece Yahudi oldukları için baskılar uygulanıyor (örneğin get-

tolarla hapsediliyorlar), hatta kimi zaman toplu katliamlara ("pogrom"lara) hedef oluyorlardı. Hristiyanlar birbirlerine karşı bile tahammülsüzdü; Katolik ve Protestanlar arasındaki çatışmalar, 16. ve 17. yüzyıl boyunca Avrupa'yı kan gölüne çevirdi. 1618-48 yılları arasında yaşanan "30 Yıl Savaşları", temelde Katolik-Protestan çatışmasının bir sonucuydu. Bu savaş sonucunda Orta Avrupa adeta bir harabeye döndü, sadece Almanya'da 15 milyonluk nüfusun üçte biri yok oldu.

Bu ortamda Osmanlı'nın kurduğu idarenin son derece in-

sancıl olması kuşkusuz önemli bir gerçektir. İmparatorluk sınırları içinde hakimiyetin meşruiyeti tek bir hususla ölçülürdü; o da adaletti.

Yukarıdaki tüm tarihi gerçekler ve Osmanlı sistemi birlikte değerlendirildiğinde, Osmanlı'daki barışın, huzurun ve adaletin kaynağı olan Müslüman Türk ahlakının, en ideal toplum modelini oluşturduğu gerçeği açıkça ortaya çıkmaktadır.

Teknolojinin ulaşamadığı tasarım:

İnsan yürüyüşü

İnsan hareketlerinin taklit edilmesiyle yapılan robotlarda, yürümenin ne kadar hesap ve bilgi gerektirdiği ortaya çıkmıştır. Hiçbir teknolojik robot, insan yürüyüşündeki mükemmelliğe ulaşamamaktadır. Bunun tek açıklaması vardır: Allah'ın kusursuz yaratma sanatı.

Teknoloji ile beraber gelişen bilimler, her geçen gün insanları hayrete düşüren gelişmeler kaydediyor. Bu hayret verici olayların bir kısmı da insan vücudunun sırlarının anlaşılmasıyla ortaya çıkmakta.

Sahip olduğu olağanüstü sistemlerle başlı başına bir mucize olan insan vücudu, biz farkında bile değillen, yaşamamız için gerekli olan her ayrıntıyı tespit edip uygulamaya geçirir. Tabii ki bunların hiçbirini aklı ve şuuru olmayan hücreler kendi kendilerine yapmazlar. Yaratılan her canlı gibi hücrelerimiz de kendilerine ilham edilen görevleri eksiksiz olarak yerine getirirler. Hepsisi Allah'ın üstün yaratmasıyla,

kusursuz tasarımıyla gerçekleşir.

Allah'ın kusursuz yaratma sanatının bir örneği de, daha çok küçük yaşlardan itibaren, hepimizin hiç zorlanmadan yaptığı bir eylemde karşımıza çıkar: Yürümek. Bir fiziksel rahatsızlığı olmayan herkes henüz 2-3 yaşlarında iken yürümeye başlar. İnsanın hayatta ilk öğrendiği şeylerden biri yürümektir.

Yürümeye başlamadan önce hiçbir zaman kendimize "acaba adımlımı hangi açıyla atmalıyım", "şöyle basarsam dengemi kaybeder miyim", "şu engeli aşmak için ayağımı ne kadar yukarı kaldırmalıyım", "çok kaldırırsam düşer miyim" gibi sorular sormamışızdır. Yürümek bizim için her zaman çok

basit bir işlem olmuştur.

Fakat 21. yüzyıla girdiğimiz şu dönemlerde, insanın hareketlerinin taklit edilmesiyle yapılan robotlarda, yürümenin ne kadar hesap ve bilgi gerektirdiği ortaya çıkmıştır. Robotlarla yapılan deneylerde üç veya daha fazla ayakla yürümeye işlemini sağlamanın kolay fakat iki ayak üzerine bunu yapmanın çok hassas ve detaylı bir çalışmayı gerektirdiği görülmüştür.

New Scientist dergisinde yayınlanan bir yazıda, Amerika'nın Massachusetts eyaletindeki Cambridge Üniversitesi'nin bir bölümü olan MIT'de görevli robot bilimci Rodney Brooks, yaptıkları araştırmalarda sonuçlarını şöyle açıklamıştır:

“İki ayaklılar gerçekten çok basit ve kararsız olarak sürekli enerji harcayarak dik durabilmektedirler. Makinalarda ise bu çok istenen bir özelliktir. Yakın bir zamana kadar bu olay birçok bilgisayarın kapasitesinin çok ötesinde birşeydi. Daha kötüsü ise robotlarda kullanılan katı bağlantı yerleri, insanlardaki dış etkileri emebilecek kas sistemleri ve esnek yapılarla kıyaslanamayacak kadar ilkel olduğundan, robotlar için iki ayak üzerinde yürümek çok zor bir işlem olmaktadır.”

Aynı dergide, başka bir robot bilimci olan Gill Pratt tarafından söylenen ve MIT laboratuvarlarında yapılan deneylerde geliştirilen, son teknoloji ürünü VMC sistemli (Sanal Kontrollü Model) robotlarla ilgili şu bilgilere de

yer verilmiştir:

“Çok kompleks programlamalarla geliştirilen VMC sürümlü robotlar, çoğu zaman ileriye doğru hareket ederken, topukları yere değene kadar kendisini dengelemektedir. Ayaklarının atacağı adımı ayarlayan algılayıcıların kullanılması, robotların bulundukları ortama uyum sağlamalarına izin verir. Bu robotlar beklenmeyen engelleri, eğimli yüzeyleri, hatta basamakları algılar ve yürüyüşünü buna göre ayarlar, bu ise gözü kapalı olan bir insanın daha önce hiç alışık olmadığı bir binada dolaşmasına benzer.”

İnsanın hiçbir eğitim almadan, hiçbir hesaplama yapmadan, hatta gözü kapalı bile yapabildiği yürüme işlemini, bir robotta gerçekleştirebilmek için uzun yıllar araştırma yapmak, çok karmaşık programlar kullanmak gerekmektedir. Ayrıca Pratt, robotlarda kullanılan parçaların hiçbir zaman bir kas kadar hafif ve güçlü olmadığını da belirtmiştir. (Harun Yahya, İnsan Mucizesi)

Yapılan araştırmalarla ortaya çıkan bu gerçek, insanların hiç dikkate almadan yaptıkları çok basit bir yürüme işleminin bile aslında ne kadar zor ve ince ayar gerektiren bir şey olduğunu ispatlamaktadır. İnsanın yaratılışındaki mucizeler bu ve benzeri bilimsel araştırmalar sayesinde karşımıza çıkmaktadır. Yürüme yeteneğinde olduğu gibi, Allah'ın yaratması hiçbir şekilde insan yapımıyla kıyaslanamaz. Allah herşeyi örnek edinmeksizin yaratırken, yarattıkları da teknolojiye tasarımcılara örnek olmaktadır.

www.gercekler.net

**“O Allah ki,
yaratandır, (en
güzel bir biçimde)
kusursuzca var
edendir, 'şekil ve
suret' verendir. En
güzel isimler
O'nundur. Göklerde
ve yerde olanların
tümü O'nu tesbih
etmektedir. O, Aziz,
Hakimdir.”
(Haşr Suresi, 24)**

Yapılan araştırmalar, insanların hiç dikkate almadan yaptıkları çok basit bir yürüme işleminin bile aslında ne kadar zor ve ince ayar gerektiren bir şey olduğunu ispatlamaktadır.

Pompei faciası

"Andolsun, onların kıssalarında temiz akıl sahipleri için ibretler vardır. (Bu Kur'an) düzüp uydurulacak bir söz değildir, ancak kendinden öncekilerin doğrulayıcısı, herşeyin 'çeşitli biçimlerde açıklaması' ve iman edecek bir topluluk için bir hidayet ve rahmettir." (Yusuf Suresi, 111)

www.kavimlerinhelaki.com

Kuran'da geçmiş kavimlerin haberleri ile ilgili pek çok ayet vardır. Kuşkusuz bu haberler, üzerinde düşünülmesi gereken konulardır. Bu kavimlerin büyük bölümü, kendilerine gönderilen peygamberleri yalanlamış, hatta onlara düşmanlık göstermişlerdir. Bu taşkınlıklarından dolayı da Allah'ın azabıyla karşılaşmışlar ve yeryüzünden silinmişlerdir. Allah Kuran'da, bu helak olaylarının sonraki insanlara da birer ibret olması gerektiğini bildirir.

Vezüv Yanardağı'nın patlaması ile tarihten silinen Pompei kentinin durumu da bu konuya örnektir.

Vezüv Yanardağı, İtalya'nın, özellikle de Napoli kentinin sembolüdür. Vezüv'ün batı yamacında Napoli, doğu yamacında ise Pompei kenti yer alır. Yaklaşık 2000 yıldır sessizliğini sürdüren Vezüv Yanardağı'nda geçmişte yaşanan bir lav ve kül felaketi, bu kentin insanlarını ani bir biçimde yakalamıştı. Felaket öylesine ani olmuştu ki, herşey 2000 yıl öncesinde olduğu gibi kaldı. Sanki zaman dondurulmuştu.

"İbret Dağı" olarak adlandırılan Vezüv'ün bu şekilde tanınması boşuna değildir. Ünlü Sodom ve Gomorra kentlerinin başına gelen felaketle, Pompei'de yaşananlar birbirine çok benzemektedir.

Kuran'da, Allah'ın kanunlarında hiçbir değişiklik olmadığı haber verilir. Allah'ın kuralları-

na aykırı giden, O'na başkaldıran herkes, aynı ilahi kanunla karşılık görür. Roma İmparatorluğu'nun dejenerasyonunun sembolü olan Pompei kavmi de, aynı Lut kavmi gibi, cinsel sapkınlıklara batmıştı. Sonu da Lut kavmiyle benzer oldu. Allah bu konuyla ilgili olarak Kuran'da şöyle buyurmuştur:

"... Onlara uyarıcı-korkutucu geldiğinde, nefretlerinden başkasını arttırmadı. (Hem de) Yeryüzünde büyüklük taslayarak ve kötülüğü tasarlayıp düzenleyerek. Oysa hileli düzen, kendi sahibinden başkasını sarıp-kuşatmaz. Artık onlar öncekilerin sünnetinden başkasını mı gözlemekteler? Sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir değişiklik bulamazsın ve sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir dönüşüm de bulamazsın." (Fatır Suresi, 42-43)

Pompei'nin böyle bir felaketle yeryüzünden silinmesinde elbette ders çıkarılabilecek bir yön vardı. Tarihi kayıtlar, şehrin yok olma- dan önce tam bir sefahat ve sapkınlık merkezi olduğunu gösteriyor. Şehrin en belirgin özelliği ise, fuhuşun çok yaygın olmasıydı.

Pompei faciası öyle ani olmuştu ki, Vezüv'ün lavları bir anda tüm kenti haritadan sildi. Olayın en ilginç yanı ise, kentin günlük yaşantısı içinde, Vezüv'ün korkunç patlamasına rağmen, kimse- nin kaçamaması ve adeta büyü- nerek felaketin farkına bile vara- mamış olmasıydı. Yemek yiyen bir aile, sofradaki halleriyle aynen taşlaşmıştı. Cinsel birleşme halin- de, sayısız taşlaşmış çift bulun-

muştu. Pompei kavmi arasındaki sapkınlığın boyutu öyle noktalara varmıştı ki, bu çiftler arasında, aynı cinsten olanlar, küçük erkek ve kız çocukları da vardı. Pompei kalıntılarından çıkarılan taşlaşmış insan cesetlerinin, bazılarının yüzleri hiç bozulmadan kalmıştı. Cesetlerin yüzlerinde ise şaşkınlık ifadelerini görmek mümkündür.

İşte facianın en dikkat çekici yönü buradadır. Nasıl olmuş da binlerce insan hiçbir şey görme- den ve duymadan, adeta ölümün gelip kendilerini yakalamasını beklemişlerdir?

Olayın bu yönü, Pompei kavminin yokoluşunun Kuran'da anlatılan helak olaylarına benzediğini gösteriyor. Çünkü Kuran'da, helak olayları anlatılırken "birden yok olma" üzerinde durulur. Örneğin Yasin Suresi'nde anlatılan "şehir halkı", tek bir anda topluca ölmüşlerdir. Surenin 29. ayetinde bu durum şöyle anlatılır:

"(Onlara) Yalnızca bir tek çığ- lık (yetti); anında sönuverdiler." (Yasin Suresi, 29)

Kamer Suresi'nin 31. ayetinde Semud kavminin helakı anlatılır- ken de yine "anında yok olma" olayına dikkat çekilir:

"Çünkü Biz onların üzerine bir tek çığlık gönderdik. Böylece on- lar, ağıldaki çalı-çırpı olan kuru ot gibi oluverdiler." (Kamer Sure- si, 31)

Pompei halkının ölümü de ayetlerde anlatıldığı şekilde, "anında yok olma" tarzında ger-

çekleşmiştir.

İşte bazıları Kuran'da bildirilen bu gibi helak olaylarının önemli bir bölümü, modern çağda yapı- lan arkeolojik araştırmalar sonu- cunda ortaya çıkarılmıştır. Ku- ran'da sözü edilen olayların delil- leri olan bu bulgular, Kuran kıs- salarının "ibret olma" özelliğini daha da açık bir biçimde göster- mektedir. Allah, Kuran'da "yeryü- zünde gezip dolaşılması" ve "ön- cekilerin uğradıkları sonun anla- şılması" gerektiğini şöyle haber vermektedir:

"Biz senden önce, şehirler hal- kına kendilerine vahyettiğimiz kimseler dışında (başkalarını elçi olarak) göndermedik. Hiç yeryü- zünde dolaşmıyorlar mı, ki ken- dilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görmüş olsun- lar? Korkup-sakınanlar için ahiret yurdu elbette daha hayırlıdır. Siz yine de akıl erdirmeyecek misi- niz?" (Yusuf Suresi, 109)

Tarihin her döneminde insanlar evrenin ve canlıların kökeni üzerinde düşünmüş ve bu konuda çeşitli fikirler ortaya atmışlardır. Bu fikirleri, evreni materyalist bakış açısıyla açıklayanlar ve Allah'ın tüm kainatı yoktan var ettiğini yani yaratılış gerçeğini görenler olmak üzere iki başlık altında toplamak mümkündür.

Kuran

Darwinizm'i Yalanlıyor

Materyalist bakış açısı, evreni oluşturan maddenin, var olan yegane varlık olduğunu iddia eder. Bu inancı göre; madde sonsuzdan beri vardır ve maddeye hakim olan bir başka güç yoktur. Materyalistler, evrenin tesadüfler sonucunda kendiliğinden şekillendiğini, canlılığın ise zaman içerisinde yine kör tesadüfler sonucu cansız maddelerden evrimleşerek meydana geldiğini kabul ederler. Bu anlayışa göre, yeryüzündeki tüm canlılar doğal etkiler ve tesadüfler sonucu ortaya çıkmışlardır.

Materyalist bakış açısının karşısında ise yaratılış gerçeği yer alır. Yaratılış gerçeğine göre; madde sonsuzdan beri var değildir, başıboş da değildir; Allah, maddeyi yoktan yaratmış ve düzenlemiştir. İnsanın akıl ve gözlem yoluyla kavrayabileceği yaratılış gerçeği, tarihin başından bu yana din yoluyla insanlara anlatılmıştır. Bütün ilahi dinler, Allah'ın tüm kainatı yoktan, **"Ol"** emri ile yarattığını ve kainattaki kusursuz işleyişin Allah'ın üstün yaratma sanatının bir delili olduğunu bildirmiştir. Kuran'ın pek çok ayetinde de bu gerçek bizlere bildirilmiştir. Yüce Allah, **"Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksi-**

zin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "ol" der, o da hemen olur." (Bakara Suresi, 117) ayetiyle kainatı yoktan ve mucizevi biçimde yarattığını bildirmektedir. Enam Suresi'nde ise şu şekilde buyrulmaktadır: **"O, gökleri ve yeri hak olarak yaratandır. O'nun "ol" dediği gün (herşey) olur, O'nun sözü haktır. Sur'a üfürüldüğü gün, mülk O'nundur. O, gaybı ve müşahade edilebileni bilendir. O, hüküm ve hikmet sahibi olandır, haberdar olandır."** (Enam Suresi, 73)

Günümüzde bilim, materyalist-evrimci iddianın geçersizliğini göstermekte ve Allah'ın varlığını ortaya koymaktadır. Çevremizi saran her bir yaratılış delili kainatta tesadüfe asla yer olmadığını bizlere göstermektedir. Göklerin, yeryüzünün ve tüm canlı varlıklarının incelenmesi ile ortaya çıkan her detay, Allah'ın büyük güç ve kudretinin birer delili niteliğindedir.

Materyalizm ile Allah inancı arasındaki fikri ayrılık, din ile dinsizlik arasındaki en temel farktır. Allah, Kuran'da inkar edenler için, **"Yoksa onlar, hiçbir şey olmaksı-**

zın mı yaratıldılar? Yoksa yaratıcılar kendileri mi?" (Tur Suresi, 35) buyurarak, onların yaratılış karşısındaki iddialarına dikkat çeker. İnkarcılık, tarihin başından bu yana, evrenin ve insanların "yaratılmamış" olduklarını iddia etmiş, bu saçma iddiayı bir şekilde makul gösterebilmek için çeşitli yollar aramıştır ve 19. yüzyılda Darwin'in evrim teorisi ile, bu konuda en büyük girişimini yapmıştır.

Bu konuda fikri bir "uzlaşma" aramak, Müslüman için söz konusu değildir. Elbette insanlar istedikleri gibi düşünebilir, istedikleri teoriye inanabilirler. Ama ortaya atılma sebebi Allah'ı ve yaratılışı inkar etmek olan bir teori ile "uzlaşmak" mümkün değildir. Böyle bir çabaya girmek, dinin temelinden taviz vermek olur ki bu durumun kabul edilmesi mümkün değildir.

Nitekim böyle bir girişimin dine zarar vermek anlamını taşıdığını bilen evrimci çevreler, dindarları bu girişime zorlamak için çaba göstermektedirler.

"Evrimci Yaratılış"ı Darwinstler Teşvik Etmektedir

Evrim teorisini körü körüne savunan bilim adamları, bilim alanında yaşanan ilerlemeler karşısında her geçen gün daha büyük bir açmazda girmektedirler. Çünkü her yeni bilimsel gelişme, evrim teorisinin aleyhinde olmakta ve yaratılış gerçeğini tasdik etmektedir. Öte yandan en önde gelen evrimci bilim dergileri dahi evrim teorisinin çıkmazlarını itiraf etmek zorunda kalmaktadırlar. Bilimsel tartışmalar yaratılış gerçeğine inanan bilim adamlarının kesin zaferleriyle sonuçlanmakta, evrimcilerin çaresizliklerine dünya tanık olmaktadır.

İşte bu noktada evrimsel yaratılış görüşü, materyalist çevrelerin imdadına yetişmektedir. Evrimci çevreler, inanç sahibi kişilerin desteğini alabilmek ve onların evrim teorisi karşısında yaptıkları fikri mücadeleyi zayıflatmak için "evrimsel yaratılış fikri"ni el altından destekleyerek farklı bir yol denemektedirler. Nitekim Amerikalı evrimci bir biyoloğun kendisiyle aynı görüşü taşıyan bir bilim adamına yaptığı şu tavsiye oldukça dikkat

çekicidir:

"Yaratılışçılar, tartışmalarda hep üstün gelirler. Çünkü onlar evrimi dinin karşısına koyarlar. Bu adil ve doğru değil. Onlara evrimin Allah'ın canlıları yaratma yöntemi olduğu fikrini telkin edin. Bana söylendiğine göre bu fikir şu aralar Avrupa'da oldukça popülermiş."

Yukarıdaki sözlerden de açıkça anlaşıldığı gibi, Allah'ın tüm kainatın Yaratıcısı olduğuna iman edip, bilimin ortaya koyduğu gerçekleri göz ardı ederek evrim teorisine destek vermek, üstelik Kuran'daki açık izahları görmezlikten gelerek evrimin Kuran'a uygun olduğunu iddia etmek çok hatalı bir yaklaşımdır. Böyle bir yaklaşımı benimseyen dindarlar, gerçekte materyalist felsefe yararına ortaya atılmış bir düşünceye destek vermekte olduklarını fark etmeli ve bundan vazgeçmelidirler.

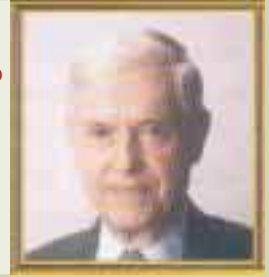
Evrimi Reddetmek Bilimi Reddetmek Değildir

Günümüzde tüm canlıların evrimsel bir süreç sonucunda meydana geldiklerini savunan Müslümanların sayısı azımsanamayacak kadar fazladır. Bunun nedeni ise bu kişilerin bilgi eksiklikleri, hatalı bakış açıları ve özellikle bilimsel konulardaki bazı yanlışlarıdır. Bunların en başında ise evrim teorisinin bilimsel ve kanıtlanmış bir gerçek olduğu yanlışlığı gelir.

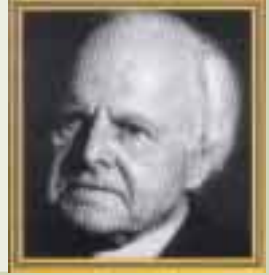
Oysa bu kişiler kesin olarak bilmelidirler ki; evrim teorisi, günümüz bilimsel gelişmeleri karşısında tüm dayanaklarını yitirmiştir. Gerek moleküler düzeyde, gerekse biyoloji veya paleontoloji alanlarında yapılan bilimsel araştırmalar, canlıların evrimsel bir süreç sonunda meydana geldikleri yönündeki iddiaları tamamen geçersiz kılmıştır. Bilimsel gerçeklere rağmen evrim teorisinin bu kadar gündemde tutulmasının altın-

Yaratılış gerçeğini kabul eden bilim adamlarından bazıları (yukarıdan aşağıya): Harvard Üniversitesi'nde astronomi ve bilim tarihi profesörü olan Prof. Owen Gingerich, Almanya Max-Planck Üniversitesi'nde fizik profesörü Prof. Carl Friedrich von Weizsacker, Oregon State Üniversitesi'nde kimya profesörü Prof. Dr. Donald Chittick, Oxford Üniversitesi fizik profesörlerinden Prof. Robert Matthews, Lehigh Üniversitesi'nde biyoloji profesörü Prof. Michael J. Behe, Washington Üniversitesi'nden Anatomi Profesörü Prof. David Menton.

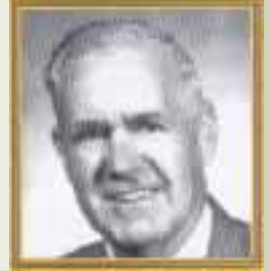
Prof. Owen Gingerich

Prof. Carl Friedrich

Prof. Dr. Donald Chittick

Prof. Robert Matthews

Prof. Michael J. Behe

Prof. David Menton

da yatan neden ise evrimcilerin yaptıkları demagogiler, yanlış örneklen-dirmeler, kelime oyunları, kullandıkları çarpık mantık örgüleri ve hatta kimi zaman sahtekarlıklarla halkı yanıltmaya çalışmalarıdır. Evrimcilerin, halk tarafından anlaşılmayan bilimsel terimleri kasten yoğun olarak kullandıkları konuşma ve yazıları analiz edildiğinde, aslında hiçbir delil öne süremedikleri görülür.

Darwinist yayınlar dikkatle incelendiğinde bunu görmek mümkündür. Bu yayınlarda somut bilimsel delillere dayalı bir anlatım yok gibidir. Evrim teorisinin temel açmazları birkaç cümle ile geçirilir, öte yandan doğa tarihi konusunda pek çok masalsi senaryo yazılır. İlk canlılığın cansız maddelerden nasıl meydana geldiği, fosil kayıtlarındaki büyük boşluklar, canlılardaki kompleks sistemler gibi temel konuların üzerinde hiç durmazlar. Çünkü açıklayacakları her ayrıntı amaçlarına ters düşecek ve kendi teorilerinin çürüklüğünü gözler önüne serecektir.

İşte Müslüman evrimciler de evrim teorisinin bu sözde bilimsel görüntüsünden etkilenirler. Özellikle de Darwinistlerin kullandıkları "evrim teorisine inanmayan dogmatiktir", "evrim teorisine inanmayan bi-

limsel değildir" şeklindeki asılsız sloganlardan tedirgin olur ve inandıkları gerçekten taviz verirler. Bilim dünyasında yaşanan gelişmeleri, evrim teorisindeki çelişkileri ve bu teorisinin iddialarının tüm geçerliliğini yitirdiğini bilmediklerinden din ile evrimi bağdaştırmaya çalışırlar.

Yaratılış Gerçeği ile Evrim Teorisi Birbirleriyle Zıttır

Evrim teorisi ve yaratılış gerçeği birbirinin zıttı olan iki ayrı görüştür. Buna bağlı olarak birinin geçersizliğinin ispatı diğerinin doğruluğunu ispat etmektedir. Daha açık bir ifadeyle, evrim teorisinin geçersizliğinin ortaya konması, yaratılış gerçeğini kabul etmeyi zorunlu kılmaktadır.

Bu nedendir ki, evrim teorisi ile ilgili tartışmalar, materyalistler için bir tür "savaş alanı" durumundadır. Konuyla ilgili tartışmaları bilimsel bir yaklaşımla değerlendirmez, doğrudan ideolojik bir mücadele olarak görürler. Yaratılış gerçeğini savunanları engelleyebilmek için her türlü yöntemle başvururlar.

Örneğin evrimci paleontolog Dr. Alex Ritchie yaratılış gerçeğiyle mücadele edilebilmesi için, bir başka evrimciye şu yöntemleri uygulamalarını tavsiye etmektedir:

"Evrimcilerin yaratılışa karşı mücadeleye etmek için hem duygusal hem de mantıksal olarak düşünen kişiler için işbirliği yapabileceği birçok yol var. Ancak genel olarak yaratılışçıları devlet eğitim sisteminin (hem organizasyonlar hem de eğitim çerçevesinde) dışında tutmaya konsantre olmalısınız..."

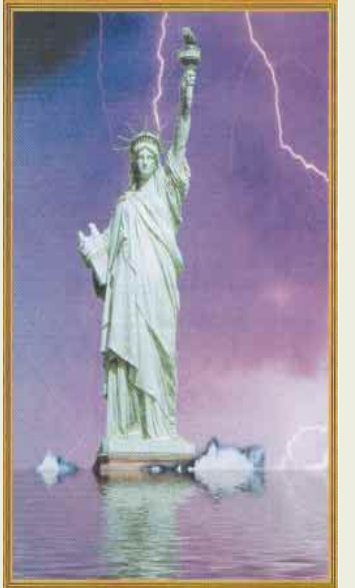
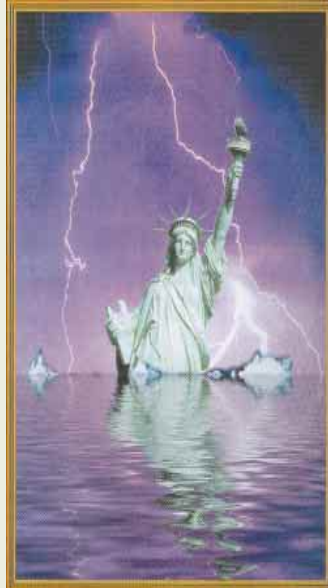
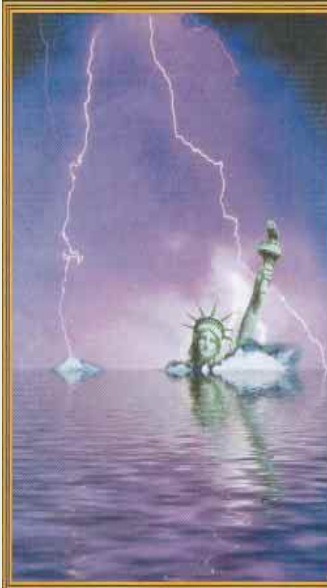
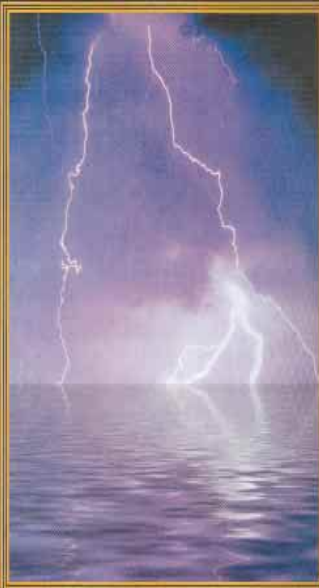
Bu sözlerden de anlaşıldığı gibi, ortada bilimsel bir "evrim-yaratılış tartışması" değil, evrimciler tarafından belirli "stratejiler" çerçevesinde yürütülen bir fikri mücadele vardır.

Dr. Alex Ritchie

Evrim teorisini savunan Müslümanların, bu fikri mücadelenin farkına varmaları gerekmektedir. Darwinizm, herhangi bir bilimsel tez değil, insanlara Allah'ı inkar ettirmek için kurgulanan ve savunulan bir düşünce sistemidir. Bilimsel hiçbir dayanağı bulunmamasına rağmen, sırf taraftarlarının propaganda-larına aldanarak bu teoriyi benimsemek, bir Müslümanın asla düşmesi gereken bir yanılgıdır.

Evrimcilerin, canlılığın tesadüfler sonucunda cansız maddelerden kendiliğinden oluştuğunu iddia etmeleri, ABD'deki Hürriyet Anıtı'nın, denize düşen yıldırımlar sonucunda tesadüfen biraraya gelen kum ve çakıllardan oluştuğunu iddia etmek kadar akıl ve mantık dışıdır.

KEHF SURESİ'NDEN AHİR ZAMANA İŞARETLER

Peygamberlerin Kuran'da aktarılan hayatları ve kavimlerine yaptıkları tebliğler iman edenler için birer örnektir. Bunun yanı sıra Kuran'da geleceğe dair işaretler ve üzerinde düşünülmesi gereken bazı sırlar da yer alır. Bu sırlardan bir kısmı ise Kehf Suresi'ndedir.

Harun Yahya'nın bu kitabı yazmasındaki amaç, ayetlerinde günümüze dair önemli işaretler bulunan Kehf Suresi üzerinde düşünmek, derin bir tefekkürle bu sırlara ulaşmak için çaba sarf etmek ve Peygamberimiz'in Kehf Suresi hakkındaki tavsiyesini

tutmaktır. Dikkatle okuyanlar göreceklerdir ki, bu surede kıyamete yakın bir dönem olan ahir zamana, ahir zamanda yaygınlık kazanacak olan inkarcı sistemlerin uygulamalarına ve Allah'ın bu batıl sistemleri, hakkı göndererek darmadağın etmesine yönelik çok önemli işaretler bulunmaktadır.

Yazara göre bu dönem Allah'ın izniyle çok yakındır. Bu nedenle tüm Müslümanların Kehf Suresi üzerinde dikkatle düşünmeleri, her bir ayeti diğer Kuran ayetleri doğrultusunda incelemeleri ve akılda tutmaları son derece önemlidir. (Kültür Yayıncılık, (0212) 5114403)

Karıncaların dünyasına hoşgeldiniz!

Bu CD, size çok yakından tanıdığınız, her zaman, her yerde rastladığınız fakat belki de fazla dikkat vermediğiniz, çok becerikli, çok sosyal, çok akıllı bir varlığı, "karınca"yı tanıtıyor. Yaşantımız içinde pek fazla önem ifade etmeyen bu milimetrik varlıkların mucizelerle dolu hayatlarını bu CD'de inceleyebilirsiniz.

Teknoloji, kolektif çalışma, askeri strateji, gelişmiş bir iletişim ağı, örnek ve rasyonel bir hiyerarşi, disiplin ve kusursuz bir şehir planlaması... İnsanların her zaman yeteri kadar başarılı olamadığı bu alanlarda, karıncalar daima başarılıdırlar. Zorlu rakiplerini bastırmak ve güç doğa koşullarına dayanabilmek için gerekli herşeye sahip olan bu canlılara baktığınızda, hepsinin birbirinin aynısı olduğunu düşünebilirsiniz. Gerçekte ise, binlerce çeşidi olan karıncaların, her biri ayrı özelliklere sahiptir. Dünyanın en kalabalık nüfusuna sahip olan bu canlıların, herkese yepyeni ufuklar kazandırabileceğine inanıyoruz.

Bu CD, karıncaların özel ve hayranlık uyandıran dünyasını keşfetmenizi sağlayacak! 8800 türü bulunan karınca topluluklarının, o küçücük bedenleriyle neler başarabildiklerini göreceksiniz.

Bu CD'nin seyredenlerini daha derin düşünmeye sevk etmesini ve kendilerini yaratan Allah'ın üstün gücüne ve örneksiz yaratma sanatına hayranlık duymalarına vesile olmasını umuyoruz. (Azim Dağıtım, (0212) 4448880)

www.belgeseller.net

IMF Politikaları, Ekonomik Krizler ve Çözümler

IMF Başkanı Horst Kohler

Bugüne kadar yaşanan finansal krizlere bakıldığında, bir ülkede herhangi bir nedenle başlayan krizlerin ikinci aşamada spekülasyon ataklarıyla derinleştiği, üçüncü aşamada ise bir ülkeden diğerine yayıldığı gözlemlenmektedir.

Ekonomik krizler nasıl başlar ve yayılır?

Krizi başlatan unsur her ülke için tamamen farklı olabileceği gibi ülke içinden veya dışından gelebilmektedir. Örneğin, ülke içinde krizin başlatıcısı politik dengelerde önemli bir değişim ya da daha önce ölçsüz sermaye akışının söz konusu olduğu gayrimenkul veya banka sektörü gibi bir alandaki iktisadi çöküş olabilir. Böyle bir çöküş diğer sektörleri ve sonra da bütün ekonomiyi etkileyecektir.

Başlayan kriz sürecinin ülke parasının değerini düşüreceği beklentisini beraberinde getirmesi, ülkeye sermaye yatırımlarının güveninin kaybolmasına yol açarak ülke

dışına sermaye kaçışını başlatır. Bunun sonucunda paranın üzerinde oluşan baskı, ikinci aşamayı, yani krizin spekülasyon derinleşmesini başlatır. Spekülatörlerin planlarını paranın değerindeki düşüşün süreceği üzerine kurmaları ve bundan kar elde etmek istemeleri krizi derinleştirir. Unutulmalıdır ki, bu spekülasyonlar ekonomide verimliliğin gelişimini sağlamak için değildir. Spekülasyonlar, diğer finans piyasası katılımcılarının beklentileri üzerine oluşturulmakta ve bunlardan hesaplanan fırsatların ele geçirilmesi maksadını taşımaktadır.

Son aşamada ise finans krizi bir ülkeden diğer bir ülkeye yayılır. Finans piyasalarının globalleşmiş olması ve ülkelerarası ticari ilişkile-

Zorluk içinde yaşayan, borç batağında olan bir ekonomiyi düze çıkarabilmek, ancak İslam ahlakının getirdiği üstün meziyetlerle mümkün olabilir. Bu ahlakın rehberliğinde yaşanan bir ortamda Allah korkusu ile hareket edilir. Dolayısıyla, insanlar yalnız kendi çıkarları için değil, tüm insanların ahatını ve çıkarını gözeterek yaşamlarını sürdürürler.

rin yoğunluğu krizin diğer ülkelere yayılmasında etkili olur. Örneğin Japonya'daki banka krizi Kore'deki Japon bankasını çökertecek oranda krizin ateşleyicisi olmuştur.

Ticaretin değer olarak %72, miktar olarak %60 oranında düştüğü 1929 buhranından sonra, dünya birçok önemli kriz yaşamıştır. Özellikle son 10 yıllık süre (1990-2000) günümüz ekonomilerini yakından ilgilendiren önemli krizlere sahne olmuş bir dönemdir. 1992 Avrupa krizi, Meksika krizi, Asya krizi ve Rusya, Brezilya krizleri...

Son yaşanan iki önemli ekonomik kriz ve etkileri

Geçtiğimiz yüzyılın son senelelerinde 2 büyük ekonomik kriz yaşanmıştır. Bunlardan birincisi, 1994-95 yıllarında Meksika'da gerçekleşen ve birinci dereceden Latin Amerika'yı etkileyen Meksika krizidir. İkincisi ise, 1997'de

Tayland'da başlayıp, öncelikle Asya'yı etkileyen Asya krizidir.

Meksika krizi ve Latin Amerika etkileri

Meksika'ya 1989-1994 yıllarında 100 milyar dolara yakın yabancı sermaye akmış, bunun ağırlıklı bölümünü uzun vadeli direkt yatırımlar değil, kısa vadeli sermaye oluşturmuştur. Meksika'daki politik istikrarsızlıklar ve ABD'de yurt içi faizlerdeki yükselişin yatırımları göreceli olarak cazip hale getirmesiyle Meksika iki ay içinde (Aralık 94- Ocak 95) döviz rezervlerinin %77'sini kaybetmiştir. Peso sadece 10 günde değerinin üçte birini, 1995 sonuna kadar krizden önceki değerinin yaklaşık yarısını kaybetmiştir. Meksika ekonomisinin büyük ölçüde ithalata bağlı oluşu nedeni ile üretim çökmüş ve işsizlik çok büyük ölçüde artmıştır.

Asya krizi ve etkileri

1997 yılında Doğu ve Güneydoğu Asya'nın başarılı ülkeleri oldukça ağır bir krize girdiler. Tayland, Filipinler, Endonezya, Güney Kore ve Malezya'nın başını çektiği bu ülkeler; 70'li yılların ortalarından itibaren dünya ekonomisinde büyüme hızlarının düştüğü bir dönemde hızla büyümüşlerdi. Bu ülkelerin ekonomik başarıları diğer gelişmiş ülkelere, hatta durgunluk içindeki gelişmiş ülkelere örnek olarak gösteriliyordu.

Tayland'ın para birimi Baht'a yönelik bir spekülasyon dalgasıyla patlak veren kriz, süratle bölgenin diğer ülkelerine yayıldı. Ülke paraları birkaç ay içinde önemli ölçüde değer kaybetti (Endonezya Rupisi %80, Tayland Bahtı %42, Malezya Ringiti %38, Filipinler Pesosu %30 oranında değer kaybetti), borsaları çöktü (Güney Kore'de borsa

endeksi %62, Endonezya'da %43, Malezya'da %53, Tayland'da %51, Filipinler'de %30).

Bunun altından kalkamayan söz konusu ülkeler IMF'den yardım istediler. IMF krizin aşılması için tarihinin en büyük yardım paketini açtı. Ancak yüksek faiz, kamu harcamalarının kısılması, işgücü piyasalarına esneklik getirilmesi gibi politikaların da uygulanmaya çalışılmasıyla, kriz içindeki ülkeler büyük bir durgunluğa düştüler; işsizlik hızla arttı; enflasyon tırmandı. Bölgede 5 milyon insan işini kaybetti. Endonezya'da temel gıda maddeleri fiyatları olağanüstü yükseldi, sosyal patlamalar yaşandı. Ekonomik kriz sadece ülke ekonomilerini çökertmekle kalmadı, politik istikrarsızlıkları da beraberinde getirdi.

IMF politikaları

Uluslararası para sisteminin düzenli işleyişini sağlamak üzere 1944 yılında kurulan IMF, "kur istikrarını koruma" görevinin çok ötesinde görevler üstlenmiştir. IMF, süreç içinde az gelişmiş ülkelerin kalkınma stratejilerini belirleyen ve kaynakları belirli bir gelişme modelinin finansmanına yönlendiren bir kuruluş haline dönüşmüştür.

IMF'de G-7 olarak anılan ülkeler ile bu ülkelere Hollanda, Belçika ve İsveç'in de katılımıyla oluşan G-10 adlı grup, mutlak çoğun-

luğa sahiptir. Bu durumda doğal olarak IMF politikaları, temsil ettikleri sermayenin tercihleri yönünde şekillenmektedir.

Krizlerin ortak bir sonucu: Acil kredi

Genelde krize uğrayan ülkeler, ardından soluklarını IMF'nin kapısında bulurlar. Ne yazık ki çözüm için sadece IMF'den gelecek yardımlara bel bağlayan ekonomilerin henüz tarihte tam anlamıyla düzlüğe çıktıklarına dair herhangi bir örnek yaşanmamıştır. IMF'den alınacak destek ve tavsiyeler değerlendirilmelidir; ancak kökten uzun vadeli çözümler, kontrolün ve takibinin tam anlamıyla "ülkenin kendi inisiyatifinde" olmasıyla gerçekleşir. Başka bir deyişle, burada kastedilen "milli" bir ekonomi programıdır.

Alınacak borçlarla düzlüğe çıkmak isteyen ülkelerin sayısı oldukça fazla olmuştur. Ne var ki, bir süre sonra bu ülkeler, genelde büyük bir faiz borcuna teslim olurlar. Kriz içinde bulunmalarından ve risk paylarının yüksek olmasından dolayı, borçlar ancak yüksek faiz ve özel şartlar altında verilir. Yüksek faizlerin ise bir ülke ekonomisine etkilerini şöyle özetleyebiliriz:

Yüksek faiz, bir ülkedeki girişimcileri, dolayısıyla yatırımı ve istihdamı engelleyecektir, bunun sonucunda da ülke iktisadında üretim

kapasitesi artmayacaktır. Dahası var olan üretim kapasitesini kullanma oranı düşük olacak, çünkü üretimin maliyeti artmış ve sürümü zorlaşıp azalmış olacaktır. Ayrıca yüksek faiz, işletmelerde kapasite artırıcı yatırımları da engelleyecektir.

Çünkü bunlar için alınacak krediler pahalı olacak; bu krediler nedeniyle hem yatırım hem de üretim maloluşu artacaktır. Bu da yeni yatırım yapmayı imkansız hale getirecek, kapasite kullanılmayıp üretimi düşürecektir.

Yüksek faiz, fiyatları artırarak tüketimi de olumsuz yönde etkiler,

daraltır ve de pahalılığa yani enflasyona neden olur.

Ayrıca bütün bu sebepler, kriz içindeki ekonomiden zarar görmemek için kurumların ve işletmelerin yatırım ve üretim amacıyla

la kullanacakları parayı, faize yatırmalarını daha cazip hale getirecektir. Yerel paranın değer kaybetmesi ve işletmelerin paralarını faiz gelirlerine bağlamalarıyla piyasadaki para bankalara kaçacak, alım güçleri ciddi boyutlarda düşen halk, sefalet seviyesine inecektir.

Böylece yüksek faiz ülkeyi asla düzlüğe çıkaramayacağı gibi çok ağır ekonomik, hatta siyasi buhranlar altına sürükleyecektir.

Krizlerin çözümü

Peki günümüzde birçok ülkeye hakim olan bu kara tablonun ortadan kalkması mümkün değil midir?

Kesinlikle mümkündür. Ancak şunu önceden belirtmekte fayda var ki, ekonomik sorunları sadece ekonomik çözümlerle çözmeye kalkışmanın uzun vadeli ve kökten bir başarı getiremeyeceği aşîkardır. Bu gerçeği, gerek günümüzdeki gerekse geçmişteki birçok örneğe bakarak anlayabiliriz.

Sorunu çözmek için, öncelikle gerekli yatırımların yapılması şarttır. Kazancını faiz ve repo ile elde edenlere veya yastık altında tutanların mutlaka yatırım yapmaları teşvik edilmeli, bu konuda yoğun bilgilendirme yapılmalıdır. Bu sayede üretime giren sıcak para ülke ekonomisinde bir ateşleme yapar-

cak, çalışmayan veya düşük kapasiteyle çalışan işletmeler artık işler hale gelecektir. Canlanan ekonomi doğal olarak yeni iş alanları açacak ve işsiz kadrosu bu lokomotifte dahil olacaktır. Ayrıca gelişimini üretime endeksleyen ülke, kendi çıkarlarını düşünen spekülâtörler tarafından sömürülemeyecek ve bu kişilerin haksızca kazanmayı hedefledikleri paralar kasalarına değil, ülke ekonomisine dönmeye devam edecektir. Bütün bunlar sağlam bir ekonomi görüntüsü vereceğinden, dış ülkelerden de uzun vadeli yatırımlar getirecek, bu durum hem borsanın hem de halkın cebindeki yerel paranın değer kazanmasına vesile olacaktır.

Zorluk içinde yaşanan ve borç batağında olan bir ortamı sona erdirip yukarıda bahsedilen verimli konuma gelebilmek, İslam ahlakının getirdiği üstün meziyetlerle mümkün olabilir. Bu ahlakın rehberliğinde yaşanan bir hayatta Allah korkusu ile hareket edildiği için insanlar yalnız kendi çıkarları için değil, tüm insanların rahatı ve çıkarı için uğraşırlar. İslam ahlakında; birlik, beraberlik, yardımlaşma ve dayanışma önde gelir. Kuran ahlakının yaşandığı bir toplumda insanları büyük bir titizlikle korunur. Kimse kimsenin payına göz dikmez. Ölçüde bir yanlışlık yapılmaz. Adaletsiz, çıkara dayalı, gücünün zayıfı ezdiği, insanların haksız yollarla başka insanların paylarını kendi paylarına kattığı bir düzen yaşanmaz. İsrâf olmadığı gibi, israfı kaçan tüketim de olmaz. Yardımlaşma ve adalet sayesinde insanların ekonomik güç seviyesi yükselir, böylece zengin ve müreffeh bir toplum oluşur. (www.cavityalcin.com)

www.dinsizliginkabusu.com

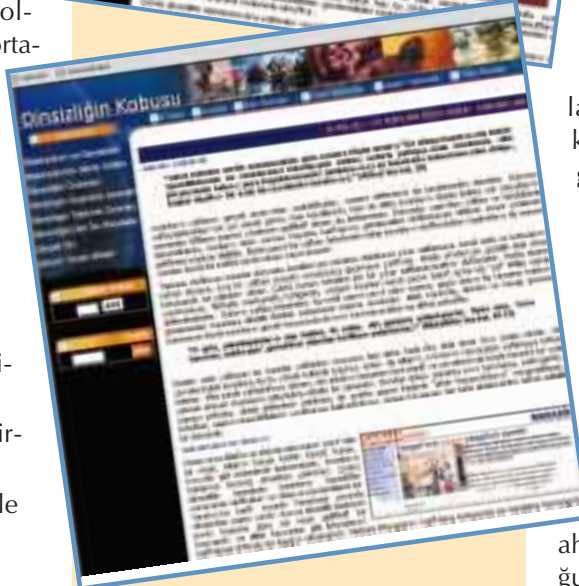
Bu ay, internet tanıtım sayfamızda sizlere Harun Yahya'nın eserlerinden yararlanılarak hazırlanan **www.dinsizliginkabusu.com** isimli siteyi tanıtacağız.

Sitede faşizmin ve komünizmin son yüzyılda dünyaya sadece savaş, çatışma, katliam ve zulüm getirmiş olduğu vurgulanmakta, bu ideolojilerin gerçek yüzleri, tarihten verilen örnekler ışığında anlatılmaktadır. Sitede ayrıca, bu iki karanlık ideolojinin fikri temelini oluşturan materyalizm ve Darwinizm'in asılsız iddiaları çürütülmekte, yanlışlıkları ortaya konmaktadır.

Faşizm, ırkçılık, komünizm ve diğer sapkın ideolojilerin ortak çıkış noktası olan ve felsefesini 'çatışma' fikri üzerine temellendiren Darwin'in evrim teorisi, insanlığa 150 yıldır bela getirmiştir. Tüm bu sapkın ideolojiler dinsizliği benimsemekte ve sonuçta güzel ahlaktan uzak, zulmün hüküm sürdüğü kabus dolu bir yaşantının meydana gelmesine sebep olmaktadır. Dinsizliğin kabusunu ortadan kaldırmanın tek çözümü ise, Kuran'ın insanlara sunduğu güzel ahlakın yaşanmasıdır.

Site şu başlıklar altında bölümlendirilmektedir:

- Materyalizm ve Darwinizm
- Materyalizmin Sahte Dinleri
- Dinsizliğin Önderleri
- Dinsizliğin İnsanlara Getirdiği Zararlar
- Dinsizliğin Toplumlara Getirdiği Zararlar
- Dinsizliğin Dini İle Mücadele
- Gerçek Din
- Çözüm Kuran Ahlakı

Site bölümlerinin konu özetleri ise şöyledir:

Materyalizm ve Darwinizm bölümünde bu felsefelerin doğuşu, gelişmesi ve yapısı hakkında önemli bilgiler yer almaktadır. **Dinsizliğin Önderleri** bölümünde Darwinist ideolojileri benimseyenlerin kimler oldukları, özellikleri ve bu kişilerin insanlara yaşattıkları acılar anlatılmaktadır. **Dinsizliğin Dini İle Mücadele** adlı bölümde, "dinsizliğin dini" açıklanmakta ve bununla nasıl mücadele edilmesi gerektiği ortaya konmaktadır. Sitedeki **Gerçek Din** başlıklı bölümde ise, dünyada mevcut tüm dinler içinde hak olan ve değişmeden günümüze kadar gelen tek dinin İslam olduğu detaylarıyla gözler önüne serilmektedir. Son bölüm olan **Çözüm: Kuran Ahlakı** bölümünde de, diğer bölümlerde anlatılan tüm yanlışlıkları ortadan kaldıracak ve yerine barış, güvenlik ve huzur ortamını getirecek çözümün Kuran ahlakı olduğu vurgulanmaktadır.

Siteyi ziyaret edenler, dinsizliğin gerçekten ne kadar büyük bir kabus olduğuna delilleriyle birlikte şahit olacak ve bu kabusun giderilmesi için tek çarenin insanların Kuran ahlakı ile ahlaklanmaları olduğu gerçeğine ulaşacaklardır.

Faşizmin sessiz yükselişi

AMERİKA

Faşist yönetimlerin hakim olduğu Balkanlar ve Ortadoğu'ya sürekli çatışma, kargaşa ve kaos hakimdir. Faşist vahşetlerle dolu olan bu coğrafyalara bir zamanlar Osmanlı'nın sağladığı barış ve huzuru yeniden getirmek, ancak manevi değerlere inanan, Kuran ahlakının temsilcisi ve bu değerlerden aldığı ilhamla politika üreten bir ülke tarafından başarılabilir.

Faşizmin II. Dünya Savaşı'nda yaşadığı mağlubiyet ve çöküş, çoğu insanda "faşizm artık ölmüştür" düşüncesini getirdi. Ancak durum pek öyle değildi. Faşist ideolojinin önde gelen temsilcilerinin ortadan kalktığı doğrudu ama faşist ideolojinin dayanakları (paganizm, Darwinizm, şiddet sevgisi ve ırkçılık) hala duruyordu. Bu nedenle Hitler'in veya Mussolini'nin ölmesi faşizmi yok etmedi. Aksine, "faşizm artık ölmüştür" şeklindeki yaygın düşünce, yeni faşist hareketlerin gelişmesi ve kök salmasına zemin hazırladı. Faşizm, kimi zaman bu ismi açıkça kullanarak, kimi za-

man da kendini kamufle ederek yaşamaya devam etti. Ve özellikle de 1990'larda yeni bir yükselişe geçti.

Neo-Naziler

Resmi Alman istatistiklerine göre; 1999 yılında sadece Almanya'da ırkçılık ve yabancı düşmanlığından kaynaklanan 10.037 olay tespit edilmiştir. 2000 yılında açıklanan ırkçılık olayları da yine on binin üzerindedir. İngiltere'de ise, sadece Nisan ile Eylül ayları arasında tespit edilen ırkçılık kaynaklı suçların sayısı 10.982'yi bulmuştur. Bu suçların yarısının korkutma, gözdağı verme ve yıldırma şeklinde olduğu belirtilmiş-

tir. Birçoğu da, öldürme, yaralama, yakıp yıkmaya gibi eylemlerle sonuçlanmıştır. Bunların failleri, neo-Naziler olarak bilinen faşist çetelerdir.

Neo-Nazi hareketi, özellikle 1990'larda örgütlü bir faaliyet özelliği kazanmıştır. Bundan önce de 1970'li yıllarda, İngiltere'de dazlak hareketi başlamıştı. Dazlak hareketinin özelliği sokak çetelerinin, göçmenlere, yabancılara ve fakir mahallelerde yaşayanlara karşı saldırgan olmalarıydı. Bunların sadece bir kısmı ırkçıydı. Ancak, 1990'lı yıllarda, dazlakların birçoğu ırkçılığı benimsediler ve Nazi taraftarları olarak ırkçı faşist eylemleri başlattılar.

Neo-Naziler bugün 33 ÷lke-
de ve 6 kıtada aktif durumdadı-
rlar. Her ÷lkede kendilerine
farklı hedefler belirlemişlerdir.
Yapılan bir araştırmada belir-
tildiğine göre, Almanya'da
Türklere, Macaristan, Slovak-
ya ve Çek Cumhuriyeti'nde
Çingenelere, İngiltere'de Asya-
lılara, Fransa'da Kuzey Afrika-
lılara, Brezilya'da Kuzey Do-
ğululara, Amerika'da tüm
azınlıklara ve göçmenlere karşı ör-
gütlenmektedirler. Sloganlarında,
konuşmalarında ve şarkılarında Hit-
ler'i yüceltmekte ve kendilerini
onun hayalini gerçekleştirmeye ada-
dıklarını ifade etmektedirler: Aryan
ırk tarafından yönetilen yeni bir dün-
yadır.

Günümüz Avrupası'nda ırkçı politikalar

Neo-Naziler, Avrupa'daki ırkçı
hareketin radikal temsilcileridirler.
Deyim yerindeyse, faşist baltanın
"sivri ucu"durlar. Ama bir de bu bal-
tanın kökleri vardır ve bunlar neo-
Nazilerden daha geniş bir topluml-
sal ve siyasi tabanı temsil etmekte-
dir. Neo-Nazilerin ırkçılığı, aslında
Avrupa'da giderek güçlenen ırkçı
eğilimlerin bir yansımasıdır.

Avrupa insanının büyük bir bölü-
münün aslında kendi ırkının üstün-
lüğüne inanan gizli bir ırkçılık yaşı-

yor olması, neo-Nazilere gizliden
gizliye destek sağlamaktadır. 1997
yılında yapılan araştırmalara göre;
Avrupa genelinde ırkçı potansiyelin
%33 civarında olduğu saptanmıştır.

Avrupa Topluluğu üyelerinin Sırp
saldırganlığına karşı Müslüman Boş-
naklara hiçbir yardım eli uzatmama-
ları (hatta gizliden Sırp'ları destekle-
meleri), Almanya'daki yabancıları
neo-Naziler tarafından düzenlenen
saldırıların gerekli cezalara çarptırıl-
maması, Fransa'daki Arap ve zenciler-
in ırkçı saldırılarla mağdur edil-
mesi, İngiltere ile İrlanda arasındaki
sorunlar, İspanya ile Bask ve Kata-
lanya arasındaki çatışmalar; işte büt-
tün bunlar, Avrupa milletlerine ha-
kim olan ırkçılığın etkileridir.

Söz konusu "ulusal kin"; Allah'ın
Kuran'da "**cahiliyenin öfkeli soy ko-
ruyuculuğu**" (Fetih Suresi, 26) ola-
rak tarif ettiği sapkın eğilimdir. Ku-
ran'da bu "**öfkeli soy koruyuculu-
ğu**"nun müşriklerin (paganların) bir
vasfı olduğu, buna karşılık Müs-
lümanların bundan korunduğu
bildirilmektedir. Bu da bizlere bir
kez daha gösterir ki, faşist ırkçı-
lık, dinin ortadan kalkmasının,
bunun yerine paganizmin güç-
lenmesinin bir sonucu olarak doğ-
ar. (Harun Yahya, *Darwinizm'in
Kanlı İdeolojisi Faşizm*)

Faşizmin çaresi Kuran ahlakıdır

Faşizmin ortadan kal-
dırılması için, bu ideoloji-
nin sözde bilimsel temeli
olan Darwinizm'in çürü-
tülmesi, bir yandan da in-
sanlara sevgi, şefkat, mer-
hamet, tevazu, hoşgörü,
adalet gibi temel ahlaki
kavramların öğretilmesi

ve aşılması gereklidir. Bu kavram-
ların kaynağı ise, Kuran'dır. Faşiz-
min temeli olan pagan ahlakı, in-
sanlara savaşı, şiddeti, kan dökme-
yi, ırkçılığı telkin ederken, Allah'ın
bizler için belirlediği Kuran ahlakı,
barış ve huzur dolu bir dünyanın te-
mellerini tesis etmektedir.

Türkiye, hem bu değerlerin tem-
silcisi hem de Osmanlı İmparatorlu-
ğu'nun mirasçısı olarak, önce çev-
resinde sonra da tüm dünyada faşiz-
min önünü kesecek bir model oluş-
turabilir. Türkiye'nin dört bir yanın-
da (örneğin Irak'ta veya Sırbistan'da)
faşist yönetimler iktidardadır. Bal-
kanlar'a ve Ortadoğu'ya daimi bir
çatışma, kargaşa ve kaos hakimdir.
Faşist vahşetlerle dolu olan bu coğ-
rafyalara bir zamanlar Osmanlı İm-
paratorluğu'nun sağladığı barış ve
huzuru yeniden getirmek, ancak di-
ni değerlere inanan, Kuran ahlakı-
nın temsilcisi ve bu değerlerden al-
dığı ilhamla politika üreten bir ÷lke
tarafından başarılabilir.

Umulur ki, bu gerçekleşecek ve
Allah'ın "**... yeryüzünde bozguncu-
luğu önleyecek fazilet sahibi kişiler
bulunmalı değil miydi?**" (Hud Sure-
si, 116) ayetiyle işaret ettiği liderler,
dünyadaki faşist bozgunculuğu 21.
yüzyılda bertaraf edeceklerdir.

www.dinsizliginkabusu.com

İTALYA

ALMANYA

RUSYA

İNGİLTERE

Makedonya'da Türk Varlığı

20. yüzyılın hemen başında kaybettiğimiz Makedonya topraklarında asırlardır yerleşmiş olan Türk-İslam varlığı, tüm asimilasyon politikalarına rağmen günümüzde dimdik ayakta durmaktadır.

20. yüzyılın sonlarına kadar Yugoslav-ya'ya bağlı özerk bir cumhuriyet olan Makedonya, 1990 yılında bağımsızlığını kazandı. Ancak Yunanistan'ın karşı çıkması üzerine, resmi anlamda bağımsız bir devlet statüsünde olması için adının Birleşmiş Milletler tarafından tescil edilmesi 3 yıl zaman aldı. Makedonya denilen coğrafya, bugün üzerinde Makedonya Cumhuriyeti'nin kurulu bulunduğu coğrafya ile sınırlı değildir. Tarihî Makedonya topraklarının 34.177 km²'lik parçası bugün Yunanistan sınırları içindedir.

Bu topraklarda 2 milyonu aşkın Makedon yaşamaktadır.

Makedonya'da, resmi rakamlarda Türk nüfusu 80 bin civarında gösterilmesine karşılık, Türk topluluğu önderleri bu rakamın 150-200 bin dolayında olduğunu belirtiyor. Ülke halkının çoğunluğu Hristiyan olmakla birlikte Makedonya'da çok sayıda Müslüman ve küçük bir Yahudi cemaati bulunuyor.

Bir Osmanlı Şehri: Üsküp

Makedonca "Skopiye" denilen Üsküp, Makedonya Cumhuriyeti'nin başkentidir. Vardar nehri'nin kıyısında bulunan kentin nüfusu 500 binin üzerindedir. Ancak Bosna-Hersek'ten sonra Kosova'da meydana gelen kargaşa sırasında şehre, çok büyük miktarda göç eden oldu.

Üsküp'ün Osmanlı İmparatorluğu'nun egemenliği altına girmesi 1389 I. Kosova Savaşı ile dir. Bu tarihten itibaren bir sancak merkezi yapılan Üsküp, Fatih Sultan Mehmet tarafından Ru-

meli Beylerbeyliği'ne bağlı eyalet merkezi oldu. Osmanlı İmparatorluğu döneminde önemli bir yönetim ve ticaret merkeziydi. Osmanlı dönemine ilişkin birçok tarihi eser bulunduran Üsküp, özellikle 1963'te 2 bin kişinin ölümüyle sonuçlanan büyük depremde bu eserlerin bir bölümünü yitirdi.

1912'de başlayan Birinci Balkan Savaşı'nda Sırpların eline geçen Üsküp, o tarihten itibaren Osmanlı Devleti egemenliğinden çıktı. 1915'te Bulgarlar tarafından Sırplardan alınan Üsküp, Birinci Dünya Savaşı sonlarında, Fransız birlikleri tarafından Bulgarlardan alınarak Fransızların eline geçti. İkinci Dünya Savaşı'nda Almanlar ve Bulgarlar tarafından işgal edilen

Kosova Savaşı'ndan sonra Yıldırım Beyazıt'ın tahta geçişini temsil eden bir minyatür. Makedonya 500 yıl boyunca Osmanlı İmparatorluğu himayesi altında kaldı.

şehir, 1944'de Partizanlar tarafından geri alınarak Yugoslavya bütünlüğü içindeki yerini aldı.

Makedonya'nın başkenti olan Üsküp, Yugoslavya Federasyonu döneminde tarihteki önemini koruyamadığı için varlığını mütevazı bir şehir olarak bugünlere kadar getirdi.

Yakın Türkiye Tarihinde Önemli Bir Şehir: Manastır

Makedonyalıların bugün "Bitola" diye isimlendirdiği kente Osmanlı İmparatorluğu döneminde, çevresindeki manastır kalıntılarından ötürü "Manastır" adı verildi.

Manastır'ın Osmanlı Devleti'nin topraklarına katılması, Sultan I. Murat döneminde oldu. 1378'de Kara Timur Paşa tarafından ele geçirilen

şehir, Rumeli eyaletine bağlı bir sancak merkezi yapıldı. Balkanların dağlık bölgelerine yapılan seferlerde, müstahkem bir üs olarak kullanıldı. Tanzimat Fermanı'nın ilanından sonra, Makedonya'yı oluşturan üç vilayetten (Vilayet-i Selase) birisi olan Manastır, aynı zamanda Üçüncü Ordu'nun da merkezi yapıldı.

Üçüncü Ordu'nun merkezinin Manastır'a alınmasıyla birlikte, şehre birçok okul yaptırıldı. 1882'de yatılı okula dönüştürülen Manastır Askerî İdadisi de aynı dönemde açıldı. Mustafa Kemal'in 1895'ten itibaren okuduğu Manastır Askerî İdadisi Osmanlı Devleti'nde önemli roller üstlenecek yöneticileri yetiştirdi.

20'inci yüzyılın başlarında dönemin en modern şehirlerinden birisi haline gelen Manastır, 33 yıl Osmanlı Devleti'ni yöneten Padişah II. Abdülhamit'e karşı oluşan muhalefet hareketinin askerî kanadının toplandığı yerdir. İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin yayın organı Neyyir-i Hakikat Gazetesi de burada yayınlandı. 1908'deki II. Meşrutiyet ilanına yol açan gelişmeler de burada başladı. Birinci Balkan Savaşı sırasında 18 Kasım 1912'de Sırp

kulesi, 16'ıncı yüzyılda yapılan Yeni Cami, İshakiye Camii, Manastır Bedesteni, tarihî Postahane ve Manastır Askerî İdadisi binası bulunuyor. Diğer taraftan bugün müze olarak kullanılan Manastır Askerî İdadisi binasında, bir de "Atatürk Anı Odası" açılmış durumdadır. Bina girişindeki tabelada; "Çağdaş Türkiye'nin kurucusu ve ilk Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal Atatürk 1898 yılında Askerî İdadî'yi bu binada bitirdi" ibaresi yer alıyor.

Ohri'de Yüzyıllar Süren Osmanlı Hakimiyeti

Ohri, Makedonya'nın Arnavutluk sınırında bulunan ve kendisiyle aynı ismi taşıyan gölün kıyısında kuruludur. 26.400 nüfusa sahip olan şehir, antik Liknidos şehrinin yerinde kuruldu. 9'uncu yüzyılda rahip Clemens ve Naum tarafından Hristiyanlık merkezi haline getirilen şehir, 997'den 1018'e kadar Patriklik Merkezi olarak kullanıldı. Bu tarihten 1767'ye kadar bağımsız başpiskoposluk olarak varlığını sürdürdü.

Ohri, Sultan I. Murat döneminde, 1385 yılında Çandarlı Hayrettin Paşa tarafından Osmanlı Devleti topraklarına katıldı. Manastır vilayetine bağlı bir sancak merkezi yapılan Ohri, Arnavutluk içlerine düzenlenen saldırılar için üs olarak kullanıldı. Balkanların tarihsel sürecini aynen yaşayan Ohri, Birinci Balkan Savaşı sırasında Sırp ve Karadağ askerleri tarafından ele geçirildi. 1913'teki Londra Anlaşması'yla da Sırbistan'ın egemenliğine bırakıldı.

Uzun süre Türk hakimiyetinde bulunan Ohri'de, Osmanlı döneminden kalan bazı eserler halen ayakta. Bunlardan bazıları; Haydar Paşa Camii, Kuloğlu Camii, Hacı Hamza Camii, Halvetî Tekkesi, Ali Paşa Camii, Hacı Turgut Camii ve restore edilmiş bir hamam.

Nüfusunun çoğunluğunu Müslüman Arnavutların oluşturduğu Ohri ve çevresindeki köylerde halen çok sayıda Türk yaşıyor. Kentteki Türkler son derece duru bir Türkçe konuşmaktalar.

Taş Köprü (Fatih Köprüsü), Üsküp

ların eline geçen şehir, 10 Ağustos 1913'te Bükreş'te imzalanan anlaşmayla resmen Sırbistan'a bırakıldı.

Manastır'da, Osmanlı'dan günümüze kadar ulaşan eserlerin başında; saat

Yarım asra yakın bir zamandır baskılarla karşı karşıya kalan Keşmir halkının tek dileği, dinlerini rahatça yaşayabilecekleri, insanların sadece Müslüman oldukları için zulüm görmeyecekleri, çocuklarını barış ve güven içinde büyütebilecekleri bir toprağa sahip olmaktır.

Keşmir'in Yarım Yüzyıllık İşgali

A sya kıtasındaki pek çok Müslüman halk gibi Keşmir halkı da 20. yüzyılın ikinci yarısını çatışmalarla ve savaşlarla geçirdi. Bağımsız devlet olmayı hedefleyen Keşmir'e, bölgedeki İslam düşmanı güçlerin izin vermeye niyetleri yok gibi görünmekte.

Hint Yarımadasında İngiliz egemenliği

Hint Yarımadası, II. Dünya Savaşı'nın sonuna kadar İngiliz egemenliği altındaydı. İngiliz sömürgeciler alt kıtayı terk ettiklerinde Hintli Müslümanlar, Hindulardan ayrı bir devlete sahip olmayı istediler ve Pakistan'ı kurdular. Pakistan ve Hindistan arasında nüfus mübadelesi yapıldı; Hindistan sınırları içinde yaşayan çok sayıda Müslüman, Pakistan'a göç etti. Ancak nüfusunun ezici çoğunluğu Müslümanlardan oluşan Cammu/Keşmir eyaleti, Hint yönetiminin entrikaları ve İngilizlerin de desteğiyle Hindistan egemenliğinde kaldı. O tarihten bu yana Keşmir halkı Hint zulmü altında yaşıyor.

Keşmirli Müslümanlar Hint yönetimine direnmek ve bağımsızlıklarını kazanmak istediler. Buna karşın Hint güçleri tarafından, ülkede 1947, 1965 ve 1971 yıllarında üç büyük katliam gerçekleştirildi. On binlerce Keşmirli Müslüman öldürüldü. İslami bilincin engellenmesi için din eğitimi veren okullar kapatıldı. 1990 yılından sonra ise Keşmir'deki asimilasyon hareketi en acımasız şekli aldı. İnsanlar sebeziz yere gözültüne alınıp, işkence gördüler. Evler kundaklandı, savunmasız insanlara türlü baskılar uygulandı, gazete ve okullar kapatıldı.

Hint işgali

Son yıllarda ise bölgedeki baskı ve asimilasyon şiddetlenmiştir. Hindu yönetiminin Müslümanlara olan baskılarına, bir de "fanatik Hindu ör-

gütleri" eklenmiştir. Bu örgütler, Babür Şah Camisi olayında olduğu gibi, Keşmirli Müslümanların tamamen yok edilmesini hedeflemektedir.

Peki acaba neden belirli güçler, yaşanan bu teröre destek olmayı ısrarla sürdürmektedirler? Bu sorunun

cevabını, özellikle dünya üzerindeki pek çok ülkede ve uluslararası örgütlerde faaliyet gösteren lobilerde aramak gerekiyor.

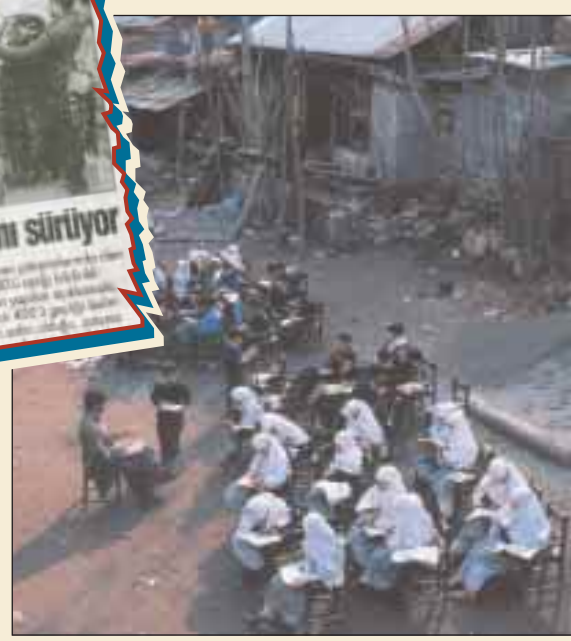
Sonuç olarak, Keşmirli Müslümanlar yarım yüzyıldır yalnızca radikal örgütlerle değil, aynı zamanda bunları perde arkasından destekleyen güçlerle de savaşılmaktadır.

Bu güçlerin olaya katılımı, özellikle propaganda boyutunda ortaya çıkmaktadır. Keşmirli Müslümanlara karşı uygulanan zalim politikalar çok büyük boyutlardadır. Ancak tarih boyunca olduğu gibi, günümüzde de türlü propaganda yöntemleriyle Keşmir ve bölgesinde yaşananlar, kamuoyuna çok farklı şekilde aksettirilmektedir. Uygulanan zulümler, işkenceler, masum insanlara yapılan baskılar gizlenmekte, sonuçta tüm dünya olan bitenler karşısında sessiz kalmaktadır. İnsan hakları örgütlerinin hazırladıkları raporlar adeta yokmuş gibi davranılmakta, baskıya karşı direnen, kendi topraklarında barış içinde yaşamak için mücadele veren Keşmirli görmezlikten gelinmiştir. Olaylar kendi haline bırakılırsa, sorunların kısa sürede aşılabacağı iddia edilmektedir.

Aslında bu gelişme, söz konusu İslam karşıtı güçlerin Keşmir üzerindeki politikalarının yeni çizgisidir. Bu, yalnız kalan İslam toprağı Keşmir'in de bir hamlede düşürülmesi demek olacaktır.

Oysa yarım asra yakın bir zamandır Hint zulmüyle karşı karşıya kalan Keşmir halkının tek dileği, dinlerini rahatça yaşayabilecekleri, insanların sadece Müslüman oldukları için zulüm görmeyecekleri, çocuklarını barış ve güven içinde büyütebilecekleri bir toprağına sahip olmaktır.

Keşmir örneğinde olduğu gibi yaşanan haksızlıkların gündemde tutulması önemlidir. Yeryüzünde huzurun, barışın ve adaletin ancak Kuran ahlakının hakim olması ve yaşanması ile mümkün olacağının bütün insanlara anlatılması gerekmektedir. Bu, tüm Müslümanların üzerindeki en önemli sorumluluklardan

Siyonizm ve Yahudiliği birbirinden ayırmak

Yahudiler MS 70 yılında Kudüs'ten sürüldükten sonra, dünyanın farklı bölgelerine yayılmaya başladılar. 19. yüzyıla kadar süren bu "diaspora" döneminde Yahudilerin ezici çoğunluğu kendilerini dini bir grup olarak görüyorlardı. Çoğu Yahudi zamanla içinde yaşadığı ülkenin dilini benimsedi. Örneğin Almanya'daki Yahudiler Almanca, İngiltere'deki Yahudiler İngilizce konuşmaya başladılar. İbranice sadece dualarda ve dini metinlerde kullanılan kutsal bir dil olarak kaldı. 19. yüzyılda Avrupa ülkelerinde bulunan Yahudilerin üzerlerindeki bazı sosyal kısıtlamalar da kaldırılınca, Yahudiler içinde yaşadıkları toplumlarla kaynaşmaya başladılar. 19. yüzyılın sonlarına gelindiğinde, Yahudilerin çoğunluğu kendilerini bir "ırk" veya "millet" olarak değil, "dini cemaat" olarak görüyorlardı. Kendilerini "Musevi Almanlar", "Musevi İngilizler" veya "Musevi Amerikalılar" olarak tanımlıyorlardı.

Ancak 19. yüzyıl ırkçılığın büyük ilgi gördüğü bir dönemdi. Özellikle Darwin'in evrim teorisinin etkisiyle ırkçı fikirler çığ gibi büyüdü ve Batı toplumlarında çok sayıda taraftar buldu. İşte bu ırkçı furyanın Yahudiler arasındaki etkisi ise, "Siyonizm" oldu.

Siyonizmin temeli Musevilik değildir

Siyonizmin fikri öncülüğünü yapan Yahudiler, dini inançları çok zayıf kimselerdi. Hatta çoğu ateistti. Yahudiliği bir inanç birliği olarak değil, bir ırkın ismi olarak kabul ediyorlardı. Yahudilerin Avrupalı milletlerden ayrı bir ırk olduğu, onlarla birlikte yaşamalarının mümkün olmadığı, mutlaka kendilerine has ayrı bir yurt edinmelerinin şart olduğu iddiasıyla ortaya çıktılar. Bu yurdun neresi olması gerektiğine karar verirken de, dini düşüncelerle hareket etmediler. Siyonizmin kurucusu olan Theodor Herzl, bir ara Uganda'yı düşünmüş ve bu düşüncesi "Uganda Planı" olarak ünlenmişti. Siyonistler daha sonra Filistin'de karar kıldılar. Bunun nedeni ise, Filistin'in Yahudiler için taşıdığı dini manadan çok, "Yahu-

di ırkının tarihsel vatani" olarak görülmesiydi.

Siyonistler, bu din dışı ideolojiyi diğer Yahudilere kabul ettirebilmek için büyük bir çaba harcadılar. Nitekim bu amaçla kurulan Dünya Siyonist Örgütü, Yahudilerin yaşadığı her ülkede yoğun bir propaganda çalışmasına girişti. Örgüt, Yahudilerin diğer milletlerle huzur içinde yaşaması mümkün olmayan ayrı bir "ırk" olduklarını, bu nedenle mutlaka Filistin'e giderek oraya yerleşmeleri gerektiğini telkin ediyordu. Yahudi kitlelerinin çoğu bu çağrılarını yanıtsız bıraktı.

Böylece Siyonizm, Yahudilerin diğer milletlerle birarada yaşamaması gerektiğini savunan ırkçı bir ideoloji olarak dünya siyasetine girdi. Bu yanlış düşünce, önce diasporada yaşayan Yahudilere sıkıntı ve baskılar yaşattı. Sonra da İsrail'in işgal ve ilhak politikası Ortadoğu'daki milyonlarca Müslümana kan, ölüm sefalet ve korku getirdi.

Bugün pek çok Yahudi, bu Siyonist ideolojiyi eleştirmektedir. Dindar Yahudilerin önde gelen isimlerinden biri olan Haham Hirsch, "Siyonizm, Yahudi halkını milli bir anite (varlık) olarak tanımlamak ister... Bu, dinen bir sapmadır" demiştir. (Washington Post, October 3, 1978)

Ünlü Müslüman Fransız düşünür Roger Garaudy de bu konuda şunları yazmıştır:

"Peygamberlerden miras olan Yahudi inancının en büyük düşmanı, Siyonizm'in ırkçı ve sömürgeci mantığıdır ki, 19. yüzyıl Avrupası'nın ırkçılığından ve sömürgeciliklerinden doğmuştur. Bu mantık, Batı'nın tüm sömürgeciliklerine ve farklı milliyetçilikler arasındaki savaşlara ilham kaynağı olmuştur... İsrail, Siyonizm'den uzaklaşmadıkça ve Hz. İbrahim'in inancına geri dönmedikçe, İsrail için bir güvenlik ve gelecek yoktur ve Ortadoğu'da da barış olmayacaktır. Hz. İbrahim'in o inancı

**Müslümanların hakimiyetindeki
Kudüs topraklarında barışın,
huzurun ve hoşgörünün yerini bugün
savaş ve çatışmalar aldı**

ki, vahyedilmiş her üç din arasında ruhsal bir kardeşlik bağı ve ortak bir mirastır." (Roger Garaudy, "Right to Reply: Reply to the Media Lynching of Abbe Pierre and Roger Garaudy", Samizdat, June 1996)

İşte bu nedenle, Yahudilik ile Siyonizmi birbirinden ayırmak gerekmektedir. Dünya üzerindeki her Yahudi Siyonist değildir. Gerçekte Siyonistler, dünya üzerindeki Yahudilerin azınlığını oluşturmaktadırlar. Dahası, Siyonizmin insanlık suçlarına karşı çıkan, bunları kıyasıya eleştiren, İsrail'in tüm işgal ettiği topraklardan derhal çekilmesini savunan, İsrail'in ırkçı bir "Yahudi devleti" değil, her türlü milletin ve kimliğin birarada ve eşit olarak yaşayabileceği özgür bir devlet olmasını savunan pek çok Yahudi vardır.

Müslümanların İsrail'e ve Siyonizme haklı olarak karşı çıkarken, bu gerçekleri de göz önünde bulundurmaları, sorunun Yahudiler değil, Siyonizm olduğunu çok iyi bilmeleri gerekmektedir. Dolayısıyla da bir Müslümanın eleştirmesi gereken kavramlar Yahudi dini veya Yahudi milleti değil, Siyonizmdir. Nasıl bir insan Nazilere karşı olduğu için Alman milletine karşı bir husumet besleyemezse, aynı şekilde Siyonizme

karşı olduğu için de Yahudi milleti-ne bir husumet besleyemez.

Kuran'da kitap ehli

Yahudiler ve Hristiyanlar kitap ehlidirler, yani Allah'ın indirmiş olduğu bir kitaba tabi olmuşlardır. Doğru-yanlış, haram-helal kavramlarına sahiptirler. Allah'a hesap vereceklerini bilmekte, O'nun peygamberlerini sevip-saymaktadırlar. Bunun için Kuran'da, kitap ehlinden kimselerin pişirdiği bir yemek, Müslümanlar için helal kılınmıştır. Aynı şekilde Müslüman erkeklere kitap ehlinden kadınlarla evlenme izni verilmiştir. Bunlar Müslümanların ehl-i kitap ile kolaylıkla birarada yaşayabileceklerini gösterir.

Bir Müslümanın dünyaya bakışında temel kıtas imandır, güzel ahlakıdır. Müslüman güzel ahlakın gereklerinden biri olan adalete bu nedenle sıkı sıkıya bağlıdır. Her kime karşı olursa olsun adaletten ayrılmamak, duygularla değil, akıl ve vicdanla düşünmek, fanatizmden, bağnazlıktan uzak ve temiz bir muhakeme ile karar vermek gerekir.

Din adına terör uyg

Din adına ortaya çıkarak terör uygulayan, baskıcı rejimler oluşturan, dünyayı güzelleştirmek yerine çirkinleştiren kişi ve gruplara karşı uygulanması gereken tek bir çözüm vardır: Bu çözüm, gerçek İslam ahlakının ortaya konmasıdır.

Haçlılar, 11. yüzyılın sonunda kutsal toprakları (Filistin civarını) fethetmek amacıyla Avrupa'dan yola çıkan Avrupalı Hristiyanlardı. Sözde dini bir amaçla yola çıkmışlardı, ama geçtikleri her yere vahşet ve korku götürdüler. Sivilleri toplu katliamlara uğrattılar, pek çok köy ve kenti yağmaladılar. Müslüman, Yahudi ve Ortodoks Hristiyanların İslam idaresi altında huzur içinde yaşamakta olduğu Kudüs'ü fethettiklerinde ise, büyük bir katliam gerçekleştirdiler. Tüm Müslüman ve Yahudileri, boyunlarını vurmak suretiyle vahşice öldürdüler. Haçlıların barbarlığı o kadar taşkındı ki, 4. Haçlı Seferi sırasında, kendi dinine mensup olan insanların şehri olan İstanbul'u yağmaladılar, kiliselerdeki altınları söküp parçalamaktan bile çekinmediler.

Elbette ki tüm bu barbarlık Hristiyanlığa aykırıydı. Çünkü Hristiyanlık, İncil'deki ifadeyle gerçekte bir "sevgi mesajı"dır. Matta İncili'nde Hz. İsa'nın öğrencilerine "düşmanlarınızı sevin, size zulmedenler için dua edin" dediği yazılıdır. (Matta, 5/44) Luka İncili'nde ise Hz. İsa'nın "bir yanağına tokat atana diğer yanağını çevir" dediği bildirilir. (Luka, 6/29) Yeni Ahit'in -tahریف edilmiş olmasına rağmen- hiçbir yerinde şiddeti meşrulaştıran bir hüküm yoktur; masum insanların katledilmesi ise tahayyül bile edilemez.

Haçlı Vahşeti

Peki Hristiyanlık şiddete hiç yer vermeyen bir sevgi dini iken, Hristiyan Haçlılar nasıl olmuş da tarihin en büyük vahşetlerini gerçek-

leşirmiştir?

Bunun en büyük nedeni, Haçlıların cahil insanlardan oluşan bir topluluk olmasıdır. Kendi dinleri hakkında hiçbir şey bilmeyen, İncil'i okumamış, Hristiyanlığın ahlaki kıstaslarından habersiz olan kitleler, Haçlı sloganlarıyla barbarlığa sürüklenmişlerdir.

Haçlılar örneği genel bir olguyu göstermektedir: Eğer bir topluluk medeniyetten uzak, fikri yönden az gelişmiş, "cahil" insanlardan oluşuyorsa, o zaman şiddete eğilimleri çok yüksek olur. Cahil toplum bir fikri veya dini temsil ediyor gibi gözüktükçe de sonuç değişmez. Şiddet

İslam'ın iç yüzü

**12 Eylül
1204'de
İstanbul'a
giren Haçlı
Ordusu kendi
şehrini
yağmaladı,
kiliselerdeki
altınları
dahi söküp
parçaladı.**

yine ön plandadır, çünkü bunların, temsil ettikleri fikri veya dini bilmiyor ya da bildikleri halde hayata geçirmiyor olmaları ihtimali çok yüksektir.

Cahil insanlar şiddet yanlısı bir fikri cinnet noktasına götürebildikleri gibi, şiddete karşı bir fikre veya dine de şiddet karıştırabilirler. İslam dünyasında da bunun örnekleri yaşanmıştır. (Detaylı bilgi için bkz: www.islamterorulanetler.com)

Şehirli İnsanlar ve Bedeviler

Peygamberimiz döneminde Arabistan'da iki temel sosyal yapı vardı. Şehir insanları ve Bedeviler. Ara-

bistan'ın şehirlerinde o dönemin şartlarına göre oldukça sofistike bir kültür gelişmişti. Ticari ilişkiler bu kentleri dış dünyaya bağlıyor ve bu, şehirli Arapların "görgü"lerini artırıyordu. Şehirli Araplar giyim kültürüne sahiptiler, edebiyattan ve özellikle de şiirlerden hoşlanıyorlardı. Bedeviler ise çölde yaşayan göçebe kabilelerdi ve çok geri bir kültüre sahiptiler. Sanat ve edebiyattan tümüyle habersizdiler. Çölün sert şartları içinde sert ve kaba bir karakterin sahibi olmuşlardı.

İslam, yarımadanın en önemli şehri olan Mekke'nin sakinleri arasında doğdu ve gelişti. Ama İslam

yayıldıkça Arabistan'ın tüm kabileleri onu aşama aşama kabul ettiler. Bunlar arasında Bedeviler de yer alıyordu. Ama Bedevilerle ilgili bir sorun vardı; onlar, İslam'ın derinliğini kavrama konusunda çok yetersizdiler. Bir Kuran ayetinde, Allah Bedevilerin durumlarını şöyle açıklamaktadır:

"Bedeviler inkâr ve nifak bakımından daha şiddetlidir. Allah'ın elçisine indirdiği sınırları bilmemeye de onlar daha 'yatkın ve elverişlidir.' Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." (Tevbe Suresi, 97)

Bedeviler, yani **"inkâr ve nifak bakımından daha şiddetli"** olup sınırları tanımamaya müsait olan sosyal gruplar, Peygamberimiz döneminde İslam Dünyasına dahil oldular. Ancak sonraki dönemlerde İslam Dünyası içinde sorun oluşturmaya başladılar. Bedeviler arasında gelişen "Hariciler" adlı mezhep bunun bir örneğiydi. Sünni inancının dışına çıktıkları için "Hariciler" (isyan edenler) olarak bilinen bu sapkın mezhebin mensuplarının en temel özelliği, son derece katı, vahşi ve fanatik olmalarıydı. İslam'ın özü, Kuran ahlakının meziyetleri konusunda hiçbir kavrayışa sahip olmayan Hariciler, kendilerinden olmayan tüm Müslümanlara karşı savaş açtılar. Dahası "terör" eylemleri düzenlediler. Peygamberimizin en yakın sahabelerinden biri olan ve onun tarafından "ilim şehrinin kapısı" olarak sıfatlandırılan Hz. Ali, bir harici tarafından düzenlenen bıçaklı suikast sonucunda şehit edildi.

Haçlılar nasıl Hristiyanlığı gerçek anlamından tamamen çarpıtarak bir vahşet öğretisi gibi yorumladılarsa, ortaya çıkan birtakım sapkın gruplar da Kuran'ı yanlış yorumlayarak şiddet uyguladılar. Her ikisinin de ortak yönü, Kuran'daki ifadeyle **"Bedevî"** karakterine sahip,

yani kültürsüz, kendi içine kapalı ve kaba tabiatlı insanlar olmalarıydı. Uyguladıkları vahşet, bu sosyal yapının bir sonucuydu. Mensup olduklarını iddia ettikleri dinin değil.

Bu tarihsel örnekler, oldukça aydınlatıcıdır. Çünkü, bugün de din adına ortaya çıkarak terör uygulayanlar veya bunu destekleyenler İslam'dan değil "bedevî karakteri"nden yola çıkmaktadırlar. İslam'ın özünü hiçbir şekilde anlamamakta, bir barış, huzur ve adalet dini olan İslam'ı, kendi sosyal ve kültürel yapılarından kaynaklanan barbarlığa alet etmeye çalışmaktadırlar. Gerçekte ise, sevgiden yoksun, bu vahşi tabiatlı insanlar; özünde barış, sevgi, adalet olan İslam'a en büyük düşmanlığı yapmaktadırlar. İslam'ın mücadele edilmesini emrettiği zümre de, işte bu topluluklardır.

Zulme uğrayanlar

Şu bir gerçektir ki, son birkaç asırdır İslam Dünyasının dört bir yanındaki Müslümanlar, Batılı güçler veya onların uzantıları tarafından zulme uğratılmıştır. Bu, Müslümanların Kuran'a göre anlaması, yorumlaması ve tepki vermesi gereken bir durumdur. Kuran'da hiçbir zaman **"zulme karşı zulüm"** uygulanmasına izin verilmez. Allah ayetlerinde Müslümanlara **"kötülüğe karşı iyilikle cevap vermelerini"** emreder: **"İyilikle kötülük eşit olmaz. Sen, en güzel olan bir tarzda (kötülüğü) uzaklaştır; o zaman, (görürsün ki) seninle onun arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki sıcak bir dost(un) oluvermiştir."** (Fussilet Suresi, 34)

Müslümanların, kendilerine karşı uygulanan zulme karşı elbette tepki duymaları, bunu uygulayanlara buğz etmeleri meşru bir haktır. Ama bu hiç bir zaman gözü kapalı

bir nefrete, adaletsiz bir husumete neden olmamalıdır. Dolayısıyla, suçsuz insanlara karşı terör uygulamanın İslam'la hiç bir ilgisi olamaz.

Burada belirtilmesi gereken bir husus, zulüm ve baskıların kaynağında 19. yüzyılda hakim olan materyalist, din-dışı felsefe ve ideolojilerin yattığının vurgulanmasıdır.

Avrupa sömürgeciliği, Hristiyan ahlakından doğmamıştır; aksine bu ahlaka karşı çıkan din-dışı akımdan doğmuş ve en büyük vahşetlerini

Haçlı orduları, gittikleri her yerde büyük katliamlar gerçekleştirdi. Sivilleri katledip, pek çok kenti yağmaladı.

19. yüzyıldaki Sosyal Darwinist ideolojinin desteğiyle gerçekleştirmişti. Bugün de, Batı dünyasının içinde, hala zalim, bozguncu, çatışmacı unsurlar olduğu gibi, özellikle Hristiyanlıktan kaynak bulan barışçı, iyiliksever ve adalet yanlısı bir kültür de vardır. Aslında dünya üzerindeki temel fikir ayrılığı Batı ve İslam Dünyası arasında değil, hem Batı'da hem de İslam Dünyası

sındaki dindarlar ile din aleyhtarları (materyalistler, ateistler, Darwinistler vs.) arasındadır.

Çözüm, gerçek İslam ahlakının ortaya konmasıdır

Sonuç olarak şunu belirtmek gerekir ki, İslam adına ortaya çıkarak terör uygulayanlar, İslam'ın özünü hiçbir şekilde anlamamaktadırlar. "Üçüncü Dünya Fanatizmi" olarak adlandırabileceğimiz, insan sevgisinden nasibini almamış kişilerin

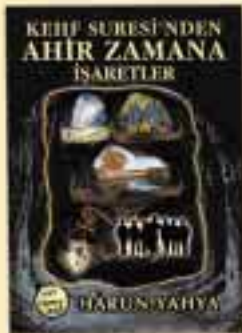
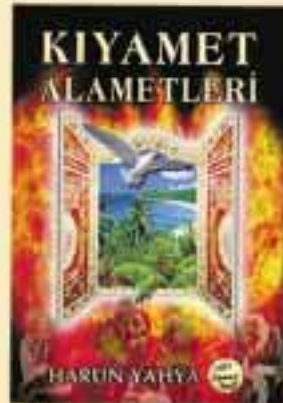
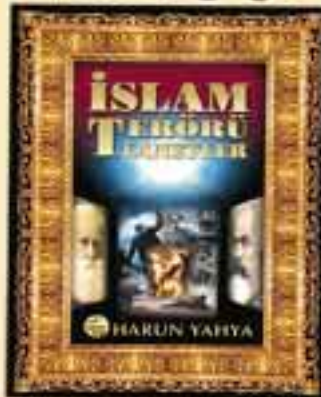
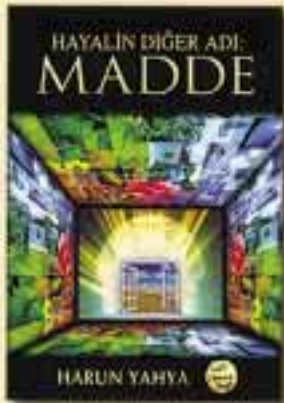
bu akılsızlıklarının elbette İslam'la hiçbir ilgisi bulunmamaktadır. Bunun diğer bir göstergesi bu fanatizmin yakın zamana kadar komünist ideoloji ile özdeşleşmiş oluşudur. Bilindiği gibi günümüzdeki Batı karşıtı terör eylemlerinin benzerleri 1960'lı ve 70'li yıllarda da Sovyetler Birliği'nden destek alan komünist örgütler tarafından gerçekleştirilmiştir. Komünist ideolojinin etkisini yitirmesiyle birlikte, söz konusu örgütleri doğuran sosyal yapıların bir kısmı İslam'ı kullanmaya çalışmaktadır. Eski komünist söylemlerine İslami bazı kavramlar ve semboller katarak oluşturmak istedikleri bu sapkın ideoloji, gerçekte İslam ahlakının özünü oluşturan ahlaki değerlere tamamen aykırıdır.

İslam adına ortaya çıkarak terör uygulayan, baskıcı rejimler oluşturan, dünyayı güzelleştirmek yerine çirkinleştiren kişi ve gruplara karşı uygulanması gereken tek bir çözüm vardır: Bu çözüm, gerçek İslam ahlakının ortaya konmasıdır.

Bu sayede; hem bu zulmü uygulayanlara karşı en etkili fikri darbe vurularak sapkın anlayışlarının kökü kurutulmuş olacak, hem de Kuran ahlakından habersiz potansiyel suç işleme eğilimi olanlar verilen eğitimle ıslah olacaklardır.

HARUN YAHYA

Hayata bakışınızı değiştirecek eserler!

www.evrimaldatmacasi.com

www.netcevap.org

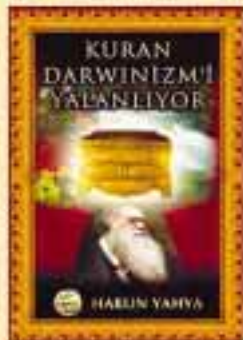
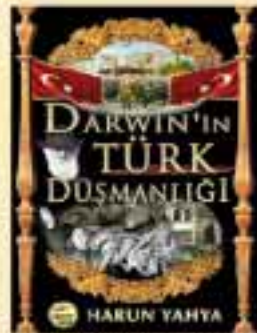
www.kuranmucizeleri.com

www.hayvanlaraalemi.net

www.bitkidunyasi.net

www.darwinizminsonu.com

www.maddeninardindakisir.com

www.harunyahya.org

www.islamantisemitizmilanetler.com

www.belgeseller.net

www.evreninyaratilisi.com

www.isagelecek.com

www.darwinizmdini.com

www.dinsizliginkabusu.com

www.kavimlerinhelaki.com

www.islamterorulanetler.com

www.fikiryazilari.net

www.gercekler.net

www.turkdunyasi.org

Kitaplarla ilgili bilgi ve sipariş için: Kültür Yayıncılık: 0-212-5114403

Harun Yahya'nın tüm eserlerini internet üzerinden
www.globalkitap.com sitesinden satın alabilirsiniz

Kafkaslar'daki Enerji Koridoru ve "Anahtar Ülke" Türkiye

21. yüzyılda Kafkaslar'daki enerji koridorunun anahtar ülkesi Türkiye'dir. Aynı zamanda Türkiye; Osmanlı Devleti Nizamı'na özlem duyan Kafkas halklarının, huzur ve barış ortamını yaşamaları için bölgeyle etnik ve kültürel bağları olan ve Kafkaslar'da istikrarı sağlayabilecek tek ülkedir de...

20. yüzyılın sonlarında Çeçenistan'da alevlenen ve bütün Kafkaslar'da acı sonuçları olan çatışmaların, bir kez daha, fakat bu sefer Gürcistan'ı da kapsayacak bir şekilde başlayacağı düşüncesi bugünlerde gündeme gelmiştir. Özellikle büyük devletlerin gündemini Afganistan konusu meşgul ederken, Kafkaslar'da güç dengelerinin tekrar değişeceği konusunda önemli şüpheler bulunmaktadır.

Kafkasya, öncelikle Avrupa ve Asya'yı birbirinden ayıran sınır bölgesidir. Bu açıdan askeri bir önem taşımaktadır. Tarihte Asya'dan Avrupa'ya yapılmak iste-

nen bütün askeri hareketler Kafkasya üzerinden yapılmıştır. Günümüze kadar var olan birçok büyük devlet, sınırlarını bu coğrafyaya dayandırarak, doğal bir savunma barikatına sahip olmak istemiştir. Aynı zamanda Kafkasya, Orta ve Batı Avrupa ile Ön Asya arasındaki ticari ve kültürel alış verişini sağlamaktadır. Bütün bu etkenler, bölgenin yüzyıllar boyunca çok değişik milletlerin işgaline uğramasına ve böylelikle de çeşitli medeniyetlerin gelişmesine sebep olmuştur.

Doğal zenginliklere sahip olması ve coğrafyası sebebiyle Kafkasya, her zaman bir çatışma ortamı olmuştur. Bölgeyle ilgili ileriye yönelik hedefleri olan devletler de buradaki siyasi istikrarsızlığı desteklemişlerdir.

Bu durumun tek istisnası, Osmanlı Devleti Nizamı'nın bölgeye hakim olduğu dönemdir. Bu dönemde, coğrafi şartlarla bölünmüş olan etnik yapıda asla bir sorun yaşanmamış, aksine bölge halkları, Devlet-i Aliye'yi oluşturan en temel unsurlar olmuşlardır. Bu bakımdan bölgenin Türk tarihinde çok farklı bir yeri vardır.

Enerji Koridoru

19. yüzyılın ilk yarısında kömürle çalışan buharlı makinelerin kullanılması, dünya tarihinde yeni bir dönem başlatmış, bu dönemin adına da "Sanayi Devrimi" denmiştir. Makinelerin üretimdeki önemini anlaşılmasıyla, kömüre alternatif olabilecek güç ve enerji arayışlarına girilmiştir. Bu arayış, yüzyılın sonlarında petrolün keşfiyle son bulmuştur. Petrol sahalarının büyük bölümünün, onu ilk kullanan Batılı devletlerin sınırlarının dışında kalması da, mücadelenin çok daha geniş alanlara taşmasına neden olmuştur. Bugün dünya üzerindeki

petrol kaynaklarının belli başlı iki sahada bulunduğunu görüyoruz. Bunlardan birincisi Ortadoğu'daki petrol havzaları, diğeri Orta Asya'daki petrol havzalarıdır.

Petrolün kaynak olarak öneminin yanında, ihtiyaç duyulduğu pazara ulaştırılması da önemli bir sorundur. Gerçekten de Orta Asya'daki petrol kaynaklarından, Avrupa'ya petrol sevkiyatı uzun ve güç

bir işlemdir. Enerji kaynaklarıyla tüketim merkezlerini buluşturan boru hatları, geçtiği güzergahları da önemli hale getirmektedir. Bu işlemin yapıldığı güzergahı elinde tutan devlet, çok büyük bir askeri ve ticari gücü elinde tutuyor demektir. Kafkasya'nın önemi, bu noktada ortaya çıkmaktadır.

Petrolün uluslararası siyasetin ilkelini belirlemeye başladığı 20. yüzyıla kadar; Kafkasya, doğudan batıya uzanan Kürk ve İpek Yolu ticaretinin ana güzergahıdır. Enerji kaynaklarının egemenliğine dayalı bir siyasi anlayışın dünya siyasetine yerleşmesiyle, Hazar havzası ve Orta Asya'dan Avrupa'ya nakledilen doğalgazın ve petrolün geçiş yolundaki enerji koridorunun önemi artmıştır. Dolayısıyla Kafkasya'nın bir petrol havzası olmasının yanı sıra Basra Körfezi'ni de kontrol eden jeopolitik bir konuma sa-

hip olması, "neden Kafkasya?" sorusunun da cevabı olmaktadır.

Koridorun Anahtarı: Türkiye

Türkiye Devleti, enerji kaynakları son derece zengin olan ülkelerle sınır durumundadır. Enerji koridoru olan coğrafyaların siyasi istikrarı, enerjiyi üreten ve tüketen ülkeler için hayati önem taşımaktadır. Petrol ve doğalgazın üretimi için güvenlik ve istikrara ne kadar ihtiyaç varsa, onun tüketicisi olan gelişmiş ülkelere ulaştırılmasını sağlayan ülkelerin iç politik istikrarı da o kadar önem taşımaktadır.

Dünya üzerindeki ispatlanmış petrol ve gaz rezervlerinin dörtte üçü Türkiye'nin çevresindedir. Doğalgaz ve petrol zengini olan Orta Asya ve Ortadoğu ülkeleri ile enerji ihtiyacı olan sanayileşmiş Batı ülkeleri arasında, Anadolu yarımadasının en güvenli koridor olduğu herkes tarafından kabul edilmektedir. Bu da

Türkiye'yi 21. yüzyılın "enerji koridorunun anahtarı" yapmaktadır. Ülkemizin enerji yataklarının, doğal geçiş kapısı olma özelliğine sahip olması, ülkemize yaşanan ekonomik daralmayı aşma fırsatını da sunmaktadır. (www.cavityalcin.com)

Bunun yanında Türkiye, Kafkaslar'da istikrarı sağlayabilecek tek ülkedir. Bölgeyle olan etnik, dil ve kültürel bağları halen devam etmektedir. Kafkas halkları da Osmanlı Nizamı'nın bölgede sağladığı güven ve huzur ortamına özlem duymaktadırlar. Bunların yanı sıra Türkiye Cumhuriyeti topraklarında da çok ciddi rakamlarda Çeçen, Gürcü ve Abhaz gibi Kafkas asıllı vatandaşlarımızın yaşadığı düşünülecek olursa, bölgedeki gerginliğin çözümünde Türkiye'nin çok aktif bir rol oynamasının gerekliliği daha iyi anlaşılır.

Kuran Ahlakını Yaşamamanın Sonucu:

Huzur ve Mutluluk

İnsan, yaratılışı gereği mutlu ve huzurlu yaşamak ister. Allah'ın Kuran'da bildirdiği ahlak yapısı, insanın fitratına en uygun yaşamı sunar. Kuran ahlakı dışındaki yolların hepsi insanın huzursuz yaşam sürmesine neden olur.

Yaşları, meslekleri, sosyal konumları her ne olursa olsun, Kuran ahlakından uzak toplumlarda yaşayan insanların hiçbiri tam anlamıyla mutlu ve huzurlu bir yaşam sürdürememektedirler.

Çözüm Kuran'da Aranmalıdır

Kuran ahlakını yaşamayan, yani cahiliye hayatına göre davranan insanların içinde bulundukları en büyük yanlış budur; çözümü Kuran'da aramamak...

Bu kişiler içerisinde bulundukları durumun açmaz bir hal aldığını açıkça görürler. Yaşadıkları hayat tarzının, benimsedikleri karakter yapısının onlara istediklerini vermediğini, kendilerini tatmin etmediğini ve hatta sıkıntıya soktuğunu hayatlarının her anında hissederler. Ancak buna çözüm olarak cahiliyenin sunduğu diğer alternatifleri deneme yoluna giderler ki, bu da onlara yine mutsuzluk ve huzursuzluk getirir. Cahiliye sistemlerinin temelinde birbirinden hiçbir farkı yoktur. Belki insanlar, mekanlar ve şartlar değişebilir ama yaşanan kaygılar ve hedefler hep sabit kalır. Örneğin cahiliye yaşamına göre 'entel' olmak veya 'sosyete kültürü' ile yaşamak çok önemlidir. Ancak bu iki yaşam modeli her ne kadar birbirinden farklı olarak görülse de hedef hep aynıdır: Dünya hayatına göre yaşamak.

Oysa dünya hayatı hırsla bağlanılabilecek kadar kısadır. Dünya

hayatında kazanılan hiçbir şey baki kalmaz. Ölümle birlikte dünya hayatındaki herşey yok olacaktır. Bu nedenle, yalnızca dünyevi kazançlar elde etmek için atılan her adım insana büyük sıkıntılar getirir.

Buna karşılık Allah insanlara mutlu ve huzurlu olmanın yollarını Kuran'da bildirmiştir: Bir insan ancak Allah'a yöneldiği ve O'nunla dost olup, Rabbimizin beğendiği ahlakı yaşadığında sıkıntılarından kurtulabilir. Allah, bir ayetinde bu önemli sırrı şöyle bildirir:

"Bunlar, iman edenler ve kalpleri Allah'ın zikriyle mutmain olanlardır. Haberiniz olsun; kalpler yalnızca Allah'ın zikriyle mutmain olur." (Rad Suresi, 28)

Kuran'da tarif edilen mümin karakterinde sıkıntı, huzursuzluk, kaygı ve karmaşa yoktur. İman edenler Kuran ahlakını yaşadıkları için dünyada güzel bir hayat yaşarlar, dengeli bir ruh hali içinde olurlar ve güzel tavırlar gösterirler.

Allah'ın Rızasını Hedeflemek

Kuran ahlakından uzak yaşayan insanların mutlu olamamalarının ve bir türlü çıkış yolu bulamamalarının bir sebebi de yalnızca insanların hoşnutluğunu kazanmak için yaşamalarıdır. Bir insan tüm doğrularını, yanlışlarını ve hayatını insanların değer yargılarına göre belirliyorsa, insanlar için yaşıyor demektir.

İnsanlar için yaşamak ise, büyük bir zorluktur. Çünkü her insanın

beğenisi farklı ölçüler üzerine kurulmuştur. Bir insanın çevresinde yüzlerce insan olduğu düşünülecek olursa, bunların her birini memnun etmek için ayrı çaba harcamak gerekecektir. Birinin memnun olduğu bir tavırdan bir diğeri memnun olmayacaktır. Bu ise, "insanlar için yaşayan" kimselerin, "binlerce fark-

lı talebi aynı anda" karşılaşması demektir. Bu da imkansız olduğuna göre, söz konusu kişi sıkıntılı bir hayat sürmek zorunda kalacaktır.

Allah, iman etmeyenlerin bu sıkıntılarını Kuran'da şöyle bir örnek vermektedir:

"Allah (ortak koşanlar için) bir örnek verdi: Kendisi hakkında uyumsuz ve geçimsiz bulunan, sahipleri de çok ortaklı olan (köle) bir adam ile yalnızca bir kişiye teslim olmuş bir adam. Bu ikisinin durumu bir olur mu? Hamd, Allah'ındır. Hayır onların çoğu bilmiyorlar." (Zümer Suresi, 29)

Yüce Rabbimiz, insanı ve tüm diğer varlıkları yaratandır. İnsanın nasıl bir yaşantıyla mutlu olabileceğini de yalnızca Allah bilir. Bu noktada insana yardımcı olabilecek tek

bir yol vardır; Allah'ın sonsuz aklına ve bilgisine teslim olmak ve Allah'ın rızasını gözeterek yaşamak.

Dünya Bir İmtihan Yeridir

Cahiliye karakteri taşıyan insanların mutlu olamamalarının bir sebebi de dünyada bulunuş amaçlarını unutmalarıdır. Oysa insan Allah'ın aklını, gücünü, sanatını ve tüm diğer üstün sıfatlarını takdir edebilecek mi, O'na gereği gibi kul olabilecek mi, yoksa bunları ve yaratılış amacını unutup, dünya hayatına kapılacak mı diye denenmektedir. Allah Kuran'da dünya hayatının bu gerçeğini şöyle bildir-mektedir:

"O, amel (davranış ve eylem) bakımından hanginizin daha iyi (ve

güzel) olacağını denemek için ölü-mü ve hayatı yarattı. O, üstün ve güçlü olandır, çok bağışlayandır." (Mülk Suresi, 2)

İnsanın bu şekilde denenmesi, hayatının her anında devam eder. Okulda, işte, evde, sokakta, yalnızken ya da kalabalıkta, hasta iken veya sağlıklı olduğunda, dünyanın bir diğer ucuna da gitse orada da yine imtihanı devam eder. İstisna oluşturabilecek tek bir anı dahi yoktur. Söylediği her söz, yaptığı her tavır ve düşündüğü herşey eksiksiz olarak ahirette karşısına çıkacaktır.

İnsanın dünyada olup biten her olayın bir deneme olarak yaratıldığını unutmaması, tevekkülsüz bir tavır göstermesine neden olur. Nitekim dinden uzak yaşayan toplumlarda sık sık duyulan "neden böyle oldu, keşke böyle olmasaydı", "işler yolunda gitmiyor", "mahvolduk", "bütün işler ters gidiyor", "şöyle yap-masaydım, böyle olmazdı" ve bunlara benzer pek çok şikayetçi ifadenin altında bu gerçeğin unutul-ması yatmaktadır.

Kaderi unutmanın ve tevekkülsüzlüğün kesin sonucu ise, sıkıntı ve mutsuzluktur. İnsanların büyük bir bölümü olayların hikmetlerini düşünmedikleri için olumsuz gibi görünen en ufak bir durumla karşılaştıklarında hemen şikayet etmeye başlarlar. Bunun sonucunda da sürekli olarak huzursuz, mutsuz ve sıkıntılı bir hayat yaşarlar.

Oysa insanın üzerine düşen, Allah'ın kendisi için yarattığı her andan razı olmasıdır. Ters gidiyor gibi görünen olaylar meydana gelse de, güzel ahlakta ve Allah'a olan teslimiyetinde kararlı olması ve en önemlisi yaratılış amacını unutmaması gerekir. Kuran'da emredilen güzel ahlakı yaşayan kimseler, bu tür olaylarda gösterecekleri sabrın ahirette ve dünyada kendilerine bir güzellik olarak döneceğini bilmenin huzurunu ve mutluluğunu yaşarlar. (Harun Yahya, Çözüm Kuran Ahlakı)

NEW YORK TIMES'in ortaya koyduğu gerçek:

Dünyada Kuran ahlaki hızla yayılıyor

Yaşamakta olan gelişmeler, 19. yüzyılda yaygın olarak benimsenen materyalist felsefenin, 21. yüzyılda tamamen terk edilmeye başlandığını ve yerini, Allah inancına ve Kuran ahlakına bıraktığını gösteriyor.

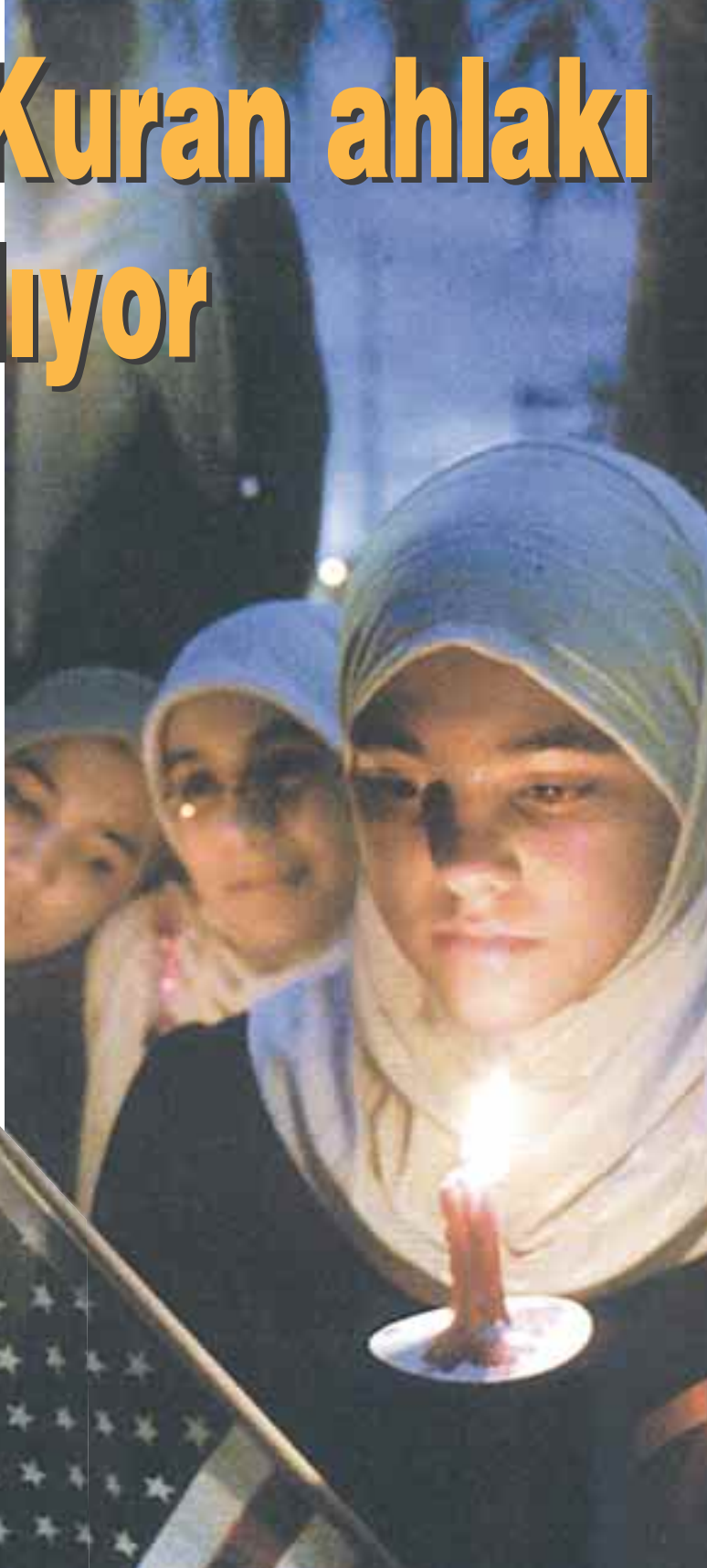
New York Times'ın 22 Ekim 2001 tarihli sayısında yayınlanan bir haber, ABD'de 11 Eylül'de gerçekleşen terörist saldırıların ardından, İslam dinine büyük bir yöneliş olduğunu ortaya koydu.

Jodi Wilgoren'in haberine göre, 6 milyona ulaşan Müslüman sayısı ile İslam, ABD'de en hızlı büyüyen din. İstatistiklere göre her yıl 25.000 kişinin Müslüman olduğunu ifade eden *New York Times*, 11 Eylül'den sonra İslam'ın büyüme hızının 4 kat arttığını belirtti.

Haberde ayrıca şu ifadeler yer veriliyor: "Uzmanlar, İslam'ın evrensel mesajı ile insanları etkilediğini söylüyorlar. Diğer dinlerle ortak inançların çokluğu ve Hz. İsa'nın, Hz. İbrahim'in ve İncil'de bahsi geçen birçok peygamberin Müslümanlar tarafından peygamber olarak kabul edilmesinin İslam'a yönelişi artırdığı bir gerçek. İnsanlar sadece kelime-i şهادet getirerek Müslüman olabiliyorlar."

Dünya aradığı huzur ve refahı güzel ahlakta buluyor

20. yüzyılın sonlarına doğru Batı dünyasında, dikkat çekici bir şekilde Allah'a, dine ve maneviyata yöne-

liş göze çarpmaya başlamıştı. Özelikle son günlerde, İslam ahlakının getirdiği barış, hoşgörü ve kardeşlik mesajının tüm dünya gündemine girmesi ve daha iyi anlaşılmasına başlanması sonucunda bu yöneliş hız kazandı.

Liderlerin yanı sıra, sanatçılar, bilim adamları, sporcular, yazarlar, aydınlar artık çalışmalarında, yaptıkları açıklamalarda Allah'ın ismini anarak, dine ve maneviyata yönelişin önemini ifade ediyorlar. Medyada "Allah'a inanıyorum", "her gece dua ederim", "Allah'a şükretmediğim tek günüm bile geçmiyor", "Allah sizi ve ülkemizi korusun" gibi başlıklar içeren haberlere çok sık rastlıyoruz. Bu haberlerden seçtiğimiz bazı örnekler şunlar:

"1 milyardan fazla insanın kabul ettiği İslam, dünyanın en hızlı büyüyen dini" (**ABCNEWS, Abcnews.com**)

"İslam, Amerika'da en hızlı büyüyen din..." (**NEW YORK TIMES, 21 Şubat 1989, s.1**)

"Müslümanlar dünyanın en hızlı büyüyen grubu" (**USA TODAY, Nüfus Referans Bürosu, 17 Şubat 1989, s.4**)

"İslam, Kuzey Amerika'da en hızlı büyüyen din..." (**TIMES MAGAZINE**)

"İslam Amerika'da büyümeye devam ediyor, hiç kimse bundan şüphe etmiyor." (**CNN, 15 Aralık 1995**)

"İslam Amerika'da en hızlı büyüyen din. Birçok insanımız için bir yol gösterici ve denge unsuru." (**LOS ANGELES TIMES, 31 Mayıs 1996, s.3**)

"Allah hakkında düşününce ne hissediyorsunuz?" (**LIFE, Aralık 1998 -Bu haberde, ABD'de her dinden insanın Allah'a yönelişi kapak konusu yapılmış ve Allah'a dönüşteki hızlı büyümeden bahsedilmiştir.-**)

"Amerikan anketlerinde sonuç Allah'a dönüş: Amerika, dini inançta güçlü bir dirilme yaşıyor. Son on yılda Allah'a ve mucizelerin varlığına inanan insanların yüzdesi çok fazla arttı." (**DAILY TELEGRAPH, 23 Aralık 1997**)

"Her on Amerikalı'dan dokuzu

Allah'a dua ediyor." (<http://www.internetbookinfo.com/ibic/include/whatsnew98/msg00368.html>; **Evangelical Press News Service**)

"Bilim Allah'ı Buluyor" (**NEWS-WEEK, Temmuz 1998**)

"Yaratılış dünyada büyük bir hızla yayılıyor." (**NEW SCIENTIST, 22 Nisan 2000**)

Bilimsel gelişmeler Allah'a yöneliyor

Keppler, Newton, Cuvier, Linneaus gibi pek çok büyük bilim adamı, evreni veya canlıları "Allah'ın delillerini görme" niyetiyle inceliyordu. William Paley adlı bilim adamı tarafından kaleme alınan ve 1802 yılında yayınlanan *Natural Theology: or, Evidences of the Existence and Attributes of the Deity, Collected from the Appearances of Nature* (Doğal Teoloji: Ya da Tanrı'nın Varlığının ve Sıfatlarının Doğadaki Tecellilerden Derlenmiş Delilleri) isimli kitabı, pek çok iman hakikati içeriyor ve Paley tüm bunları "tasarım" mantığıyla anlatıyordu. Kitabının girişinde bir saat örneği vermiş ve bir arazide gezinirken yerde bir saate rastlayan bir insanın "bunu herhalde doğa tesadüfen yapmış" diye düşünmeyeceğini, her saatin bir saat yapımcısını ispat ettiğini anlatmıştı. Ardından da canlı organlarını inceleyerek her birinin bir saatten çok daha kompleks tasarımlar içerdiğini ve Allah'ın varlığını ispat ettiğini açıklamıştı.

Bugün Batı bilimi bu gerçekleri bir bir keşfetti. Bilim, bir zamanlar Paley'in anlattıklarının doğru olduğunu, canlıların gerçekten birer "iman hakikati" olduklarını ispat etti. Tanınmış biyokimya profesörü Michael Behe, bu gerçeği *Darwin's Black Box* (Darwin'in Kara Kutusu) isimli kitabında şöyle vurgular:

"Paley'in görüşlerine kim karşılık verebilmiştir? Söz konusu saat, akıllı bir tasarımcı olmadan nasıl var olmuş olabilir?... Gerçekte Paley hiçbir zaman çürütülemedi. Darwin veya Dawkins, bilim veya

Basından...

**ABD üniversitelerinde
İslâm'a ilgi artıyor**

**Dünya İslâma
koşuyor**

**Müslüman nüfus
artıyor**

**Amerika
İslamiyeti
öğreniyor**

Avrupa İslâma sıcak

felsefe; hiçbir şekilde saatin bir tasarımcı olmadan nasıl var olduğunu açıklayamamıştır."

İman hakikatlerinin yeniden keşfi, bilim dünyasıyla birlikte tüm dünyayı derinden etkileyecek bir gelişmedir. Bu vesileyle, 1.5 asırdır dünyayı aldatan materyalist felsefe yıkılmış, insanlar Allah'ın varlığını kavramışlardır.

Allah'a yöneliş, materyalizmin çöküşünü hızlandırdı

Materyalizm, günümüzde büyük bir gürültüyle çökmektedir. 19. yüzyıla yön veren üç önemli materyalist fikir adamı olduğu söylenir: Freud, Marx ve Darwin. İlk ikisinin teorileri geçtiğimiz 20. yüzyıl içinde denenmiş, incelenmiş ve sonunda geçersizlikleri anlaşılacak birbiri ardına reddedilmiştir. Darwinizm ise şu içinde bulunduğumuz dönemde yıkılmaktadır.

Son dönemde yaşanan bazı önemli gelişmeler, materyalizmin bu büyük çöküşüne hız kazandırdı.

Önce, ışık hızını aşma amacıyla deney yapan bilim adamları, tüm bilimsel kabulleri alt üst eden bir bulguyla karşı karşıya geldiler: Işık hızının kat kat aşıldığı bir deney ortamında, deneyin sonucunun sebebinden daha önce gerçekleştiğine hayretle şahit oldular. Bu, 19. yüzyılda materyalist temellere dayanarak ortaya atılan "nedsensellik" iddiasının çürümesi anlamına geliyordu. Bir gazete manşetinde konu "sebe-

siz sonuç olabileceği ve bir olgunun sonunun, başından önce meydana gelebileceği kanıtlandı" diye özeltendi. Gerçekten de bir olayın sonucunun sebebi gibi gözükken olaydan önce gerçekleşmesi, tüm olayların ayrı ayrı yaratıldığının bilimsel bir delilidir ve materyalist dogmayı tamamen yıkmaktadır.

Bundan başka, insanın gen yapısını çözmek için yürütülen İnsan Genomu Projesi sonuçlandı ve Allah'ın canlıları ne denli üstün bir yaratılışla var ettiğini ortaya koyan "genetik bilgi"nin detayları insanlığın gözleri önüne serildi. Bugün bu projenin sonuçlarını inceleyen, tek bir insan hücresinde binlerce ansiklopedi sayfasını dolduracak kadar bilgi saklandığını öğrenen her insan, bunun ne kadar büyük bir yaratılış delili olduğunu kavırıyor.

Sosyal gelişmeler insanları maneviyata yöneltti

Batı dünyası, bugüne dek mater-

yalist anlayışın birer ürünü olan şiddeti, dejenerasyonu, uyuşturucu bağımlılığını, kısacası her türlü zulmü en şiddetli şekilde yaşadı. Ardından pek çok insan, yaşadığı sıkıntı dolu hayattan kurtulmanın tek yolunun Allah'a yöneliş olduğunu fark etti. Bu uyanış, genç ve yaşlı birçok insanın bir anda dine ve maneviyata yönelmesini sağladı.

Ayrıca, Allah'a yönelen toplumun en önde gelen kişileri de bu konuda örnek teşkil ettiler. Özellikle gençlerin örnek aldıkları liderlerin, bilim adamlarının, sinema oyuncularının, sporcuların ve aydınların, Allah'a olan inançlarını, manevi değerlere olan bağlılığın önemini vurgulamaları, insanların din ahlakına yönelmesinde etkili oldu.

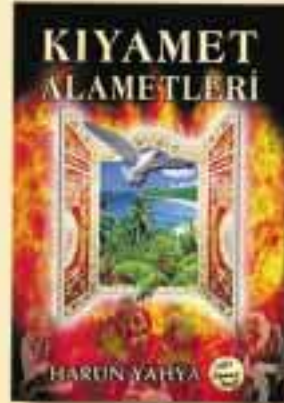
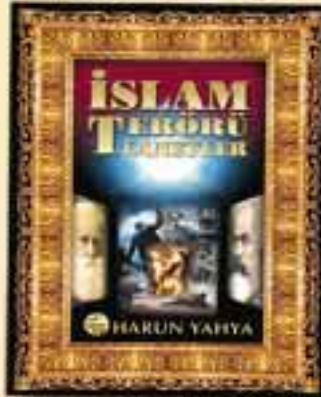
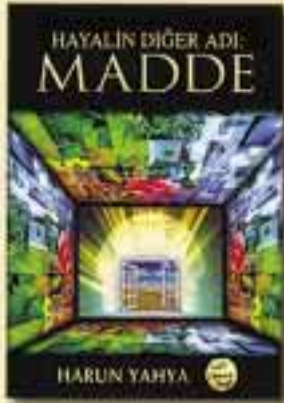
Tüm bu gelişmeler, 19. yüzyılda yaygın olarak benimsenen materyalist felsefenin, 21. yüzyılda tamamen terk edilmeye başlandığını ve yerini, Allah inancına, Kuran ahlakına bıraktığını gösteriyor.

Bu gerçek aşağıdaki Kuran ayetinde şöyle haber verilmektedir:

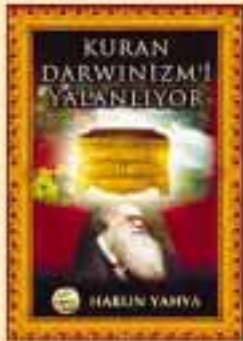
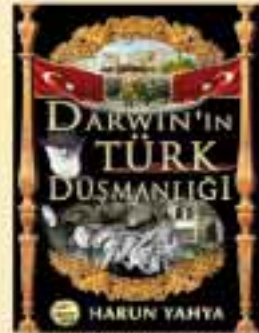
"De ki: "Hak geldi, batıl yok oldu. Hiç şüphesiz batıl yok olucudur." (İsra Suresi, 81)

HARUN YAHYA

Hayata bakışınızı değiştirecek eserler!

www.evrimaldatmacasi.com
www.netcevap.org
www.kuranmucizeleri.com
www.hayvanlaraalemi.net
www.bitkidunyasi.net
www.darwinizminsonu.com
www.maddeninardindakisir.com

www.harunyahya.org

www.islamantisemitizmilanetler.com
www.belgeseller.net
www.evreninyaratilisi.com
www.isagelecek.com
www.darwinizmdini.com
www.dinsizliginkabusu.com
www.kavimlerinhelaki.com
www.islamterorulanetler.com
www.fikiryazilari.net
www.gercekler.net
www.turkdunyasi.org

Kitaplarla ilgili bilgi ve sipariş için: Kültür Yayıncılık: 0-212-5114403

Harun Yahya'nın tüm eserlerini internet üzerinden
www.globalkitap.com sitesinden satın alabilirsiniz

Hız. Zülkarneyn kıssası hakkında yeni bir yorum

"Sana (Ey Muhammed,) Zu'l-Karneyn hakkında sorarlar. De ki: 'Size, ondan 'öğüt ve hatırlatma olarak' (bazı bilgiler) vereceğim.' (Kehf Suresi, 83)

Kehf Suresi'ndeki bu ayette geçen "öğüt ve hatırlatma" ifadesi son derece önemlidir. Çünkü tarih boyunca Hz. Zülkarneyn kıssası çeşitli yorumcularca çok farklı şekillerde yorumlanmıştır.

Ancak Allah, Hz. Zülkarneyn kıssasının ilk ayetinde bu kıssanın aktarılmasının hikmetlerinden bazılarını bizlere açıkça bildirmektedir: "Müminlere bir hatırlatma, öğüt verme ve hikmet bildirme..."

Hız. Zülkarneyn kıssası hakkında akla gelen bir yorum ise, bu kıssanın gelecekte gerçekleşecek olayları anlatıyor olmasıdır.

Allah katında zaman

Allah katında zaman tektir; gelecek, geçmiş ve şu an tek bir anda yaşanmaktadır. Kuran'ın bazı ayetlerinde, kıyamet gününde, cennette ve cehennemde vuku bulacak her bir detay gerçekleşmiş

ve sonuçlanmış olaylar olarak bizlere anlatılmaktadır. Bu ayetlerden biri şöyledir:

"Sur'a üfürüldü; böylece Allah'ın diledikleri dışında, göklerde ve yerde olanlar çarpılıp-yıkılıverdi. Sonra bir daha ona üfürüldü, artık onlar ayağa kalkmış durumda gözetliyorlar." (Zümer Suresi, 6)

Görüldüğü gibi ayette bildirilen olaylar geçmişte olmuş bitmiş olay-

lar gibi anlatılmaktadır. Oysa bunların tümü; bizim için gelecektir, henüz gerçekleşmemiştir. Dolayısıyla Hz. Zülkarneyn kıssası da geleceğe dair bir olay olup, bize geçmiş zaman olarak anlatılıyor olabilir.

Allah, Kehf Suresi'nin 84. ayetinde Hz. Zülkarneyn için "... ona her şeyden bir yol (sebeb) verdik" şeklinde buyurmaktadır. Burada Hz. Zülkarneyn'in gelecekte dünyanın her yerine hakim, büyük bir güce sahip olacağına işaret ediyor olabilir.

İletişim teknolojisinin rolü

Günümüzde bir ülkenin ya da bir liderin dünya hakimiyetinden söz edebilmek için, bu ülkenin maddi gücünün yanı sıra, iletişim teknolojisine de sahip olması gerekmektedir. Bir liderin bölge bölge dolaşım ülkeleri denetlemesi mümkün değildir. Bu nedenle liderin, merkezi bir başkentte olup, diğer bölgeleri uydu ve çeşitli iletişim araçlarıyla kontrol altında tutması çok daha akılcıdır. Nitekim Kehf Suresi'nin 95. ayetinde geçen "Rabbimin beni kendisinde sağlam bir iktidarla yerleşik kıldığı (güç, nimet ve

İletişim teknolojisini kullanmak, yerleşik düzene sahip olup, çeşitli bölgelere ulaşabilmek açısından önemli bir gücü temsil eder

imkan), daha hayırlıdır" ifadesiyle, Hz. Zülkarneyn'in yerleşik bir düzene sahip olduğuna işaret edilmektedir.

Kıssayı bu yönde incelediğimizde her ayetin farklı bir işareti olabileceğini görürüz.

Ayetlerden işaretler

■ Hz. Zülkarneyn'in önce batıya, sonra doğuya gittiği, daha sonra da geriye döndüğü bildirilmektedir. Bu ayetlerde, uydu yayınında kanalların değiştirilmesine, yayında kanal değiştirdikçe Hz. Zülkarneyn'in farklı bir bölge ile iletişim kurduğuna işaret ediliyor olabilir. Ayetlerde sürekli bir "bulma"ya dikkat çekilmektedir. Hz. Zülkarneyn'in "göze"nin yanında bir kavim "bulduğundan", Doğu tarafında sözden anlamayan bir topluluk "bulduğundan" bahsedilmektedir. Bu "bulmalar" bir "arama" sonucunda oluşmaktadır ve uydu kanallarında yapılan bir "aramaya" bakıyor olabilir.

■ Ayetlerde Doğu tarafındaki halk için **"güneşi kendilerine siper edinmemiş"** denmektedir. Eğer bu bilgileri iletişim teknolojisini göz önünde bulundurarak yorumlarsak, iki farklı işaret olduğunu düşünebiliriz. Hz. Zülkarneyn uydu aracılığıyla bu

bölgeleri izliyor ve onlar hakkında istihbarat elde ediyor olabilir. (En doğrusunu Allah bilir) Ayrıca bu ifade ile ahir zamanda pek çok alanda kullanılacak olan enfraruj teknolojisine de işaret ediliyor olabilir. Günümüzde enfraruj kameralar tıp, adli tıp, meteoroloji, kriminoloji, istihbarat, endüstri gibi pek çok alanda kullanılmaktadır. İnsan vücudu da bu kameralar aracılığıyla tüm detaylarıyla incelenebilmektedir.

Ayetlerde Hz. Zülkarneyn'in hitap ettiği bildirilen topluluk ise, onlara uydu aracılığı ile ve televizyon yayını sayesinde hitapta bulunuyor olabilir. Bu şekilde dünyanın her yerindeki insanların şikayetlerini ve ihtiyaçlarını öğrenip, daha sonra hakim olduğu bu bölgeleri talimatla yönetmesi mümkündür.

■ Ayetlerde geçen Yecüc ve Mecüc'ün bozgunculuğu klasik anlamda bir terör ya da anarşi olayı olabileceği gibi, yayın aracılığıyla yapılan bir bozgunculuk da olabilir. Diğer yayınları engelleyip, sadece kendileri bozgunculuk amaçlı bir yayın yapıyor olabilirler. Hz. Zülkarneyn de bu yayını farklı yöntemlerle engellemiş, böylece bozgunculuğun önüne geçmiş olabilir. Örneğin ayette söz edilen demir ve ba-

kırı kullanarak, bir elektromanyetik alan oluşturmuş, bu şekilde radyo ve televizyon yayınlarını bozmuş olabilir. Nitekim elektromanyetik kaynaklardan biri olan trafo, demir çekirdek etrafına bakır iletken sarırlarak elde edilmektedir. Bu elektromanyetik alan çok güçlü olduğu takdirde radyo ve televizyon yayınlarını bozabilir.

Bir diğer ihtimal ise çok büyük, kitlevi bir uydu anteni yapımına işaret edilmiş olmasıdır. Antenin büyük olmasının sebebi ise Yecüc ve Mecüc'ün yeryüzündeki tüm yayınları çalışmaz hale getiren bozucu etkisini aşabilmek için olabilir. Antenlerin yüzeyleri, genel olarak daha ucuz ve hafif olan alüminyumdan yapılır. Ancak antenin iletkenliğini artıracak en ideal malzeme aslında alüminyum değildir. Bakır, çok daha ideal bir iletkenidir. Bu bakımdan bakır tercih edilmiş olabilir. Ancak bu kadar büyük bir antenin bakır plakalarla kaplanması da akılcı değildir. Bunun yerine antenin yüzeyi eritilmiş bakırla kaplanırsa, hem kalıcı bir çözüm olur, hem de tek parça pürüzsüz bir yüzey elde edilerek antenin olabilecek en yüksek performansta çalışması gerçekleştirilir.

Uydu teknolojisi sayesinde yeryüzünden detaylı görüntü alınmakta, özellikle de istihbarat amaçlı uydular her ülkeyi yakından takip edebilmektedir. Ikonos uydusundan alınan Washington Anıtı (sağda üstte) ve Venedik (sağda altta)

Karşıt yayın yoluyla ya da elektromanyetik alan oluşturarak yapılan bu seti, görünmez bir engel olarak ifade etmek mümkündür. Nitekim bazı İslam alimleri Kehf Suresi'nin 93. ayetinde geçen ifadeyi "**seddeyn**" değil "**süddeyn**", Kehf Suresi'nin 94. ayetinde geçen ifadeyi ise "**sedd**" değil, "**südd**" şeklinde okurlar. Eğer "**sedd**" şeklinde okunursa bu "**gözle görünen engel**" manasına gelirken, "**südd**" şeklinde okunursa "**gözle görülmeyen engel**" anlamına gelmektedir. (En doğrusunu Allah bilir).

■ Ayette geçen "**Böylelikle, ne onu aşabildiler, ne onu delmeye güç yetirebildiler**" (Kehf Suresi, 97) şeklindeki ifade de buna işaret ediyor olabilir. Çünkü bu büyük antenin yayını engellemek isteyen Yecüc ve Mecüc'ün ya bu yayının üzerine çıkabilmeleri ya da bu yayını delmeleri gerekmektedir. Uluslararası literatürde korsan yayınların herhangi bir yayının arasına girerek, illegal yayın yapmasına da "yayın delme" adının verilmesi manidardır.

Bu yorumla değerlendirildiğinde

"**hemen hiçbir söz anlamayan**" tabirinin de yapılan uydu yayını, bazı zamanlar kavrayamayan bir kavme işaret ettiği düşünülebilir. Bu kavim yayının bozulduğu anlarda sözü anlayamıyor, sonra yayın düzeldiğinde de makul olarak hemen kavramaya başlıyor olabilir. (En doğrusunu Allah bilir.)

Müslümana düşen sorumluluk öğüt alıp düşünmektir

Buraya kadar verdiğimiz birkaç örnek Kehf Suresi'nde Müslümanlara bildirilen çeşitli hikmetler, hatırlatma ve öğütler üzerinde durduk. Rabbimizin, "**... Allah'ın size verdiği nimeti ve size öğüt olarak indirdiği Kitab'ı ve hikmeti anın...**" (Bakara Suresi, 231) ayetiyle bildirdiği hükmü gereği Kehf Suresi'ndeki ayetlerin bazı hikmetlerini açıklamaya çalıştık.

Ayetlerde bildirilen bu hikmetleri anlamaya ve her an yaşamaya çalışmak, aynı zamanda insanlara da anlatmak, tüm Müslümanlar için bir sorumluluktur. Allah Kuran'da şu şekilde buyurmaktadır:

"**Andolsun, onların kıssalarında temiz akıl sahipleri için ibretler vardır. (Bu Kur'an) düzüp uydurulacak bir söz değildir, ancak kendinden öncekilerin doğrulayıcısı, her şeyin 'çeşitli biçimlerde açıklaması' ve iman edecek bir topluluk için bir hidayet ve rahmettir.**" (Yusuf Suresi, 111)

Kehf kıssasında, bir öğüt ve hikmet gözüyle okuyan her insan için, ihlas, itaat, kadere teslimiyet, dünya hayatının geçiciliği, Allah'ın zamandan ve mekandan münezze olma-sı, özel ilimle desteklediği kulları, Allah'ın ayetlerine karşı büyüklenenlerin uğrayacağı son ve iman edenleri bekleyen müjdeli gelecek gibi pek çok konuyla ilgili çok önemli tefekkürler bulunmaktadır.

Kehf Suresi aynı zamanda iman edenler için bir müjde de içermektedir. Bu müjde, Peygamberimizin de hadislerinde bildirdiği, kutlu bir dönem olan ahir zamanın yaklaşmasıdır. Kehf Suresi bu açıdan bakıldığında, İslam'ın ahir zamanda geçireceği başlangıç, gelişme ve Hz. İsa'nın gelişi ile birlikte sonuçlanacak olan hakimiyet dönemlerine işaret etmektedir. (Harun Yahya, Kehf Suresi'nden Ahir Zamana İşaretler)

Kuran'da Hz. Zülkarneyn

"Sana (Ey Muhammed,) Zu'l-Karneyn hakkında sorarlar. De ki: "Size, ondan 'öğüt ve hatırlatma olarak' (bazı bilgiler) vereceğim. Gerçekten, biz ona yeryüzünde sapasağlam bir iktidar verdik ve ona her şeyden bir yol (sebep) verdik. O da, bir yol tuttu. Sonunda güneşin battığı yere kadar ulaştı ve onu kara çamurlu bir göзде batmakta buldu, yanında bir kavim gördü. Dedik ki: "Ey Zu'l-Karneyn, (istiyorsan onları) ya azaba uğrattırın veya içlerinde güzelliği (geçerli ilke) edinirsin." Dedi ki: "Kim zulmederse biz onu azablandıracağız, sonra Rabbine döndürülür, O da onu görölmemiş bir azabla azablandırır."

Kim iman eder ve salih amellerde bulunursa, onun için güzel bir karşılık vardır. Ona buyruğumuzdan kolay olanını söyleyeceğiz." Sonra (yine) bir yol tuttu. Sonunda güneşin doğduğu yere kadar ulaştı ve onu (güneşi), kendileri için bir siper kılmadığımız bir kavim üzerine doğmakta iken buldu. İşte böyle, onun yanında "özü kapsayan bilgi olduğunu" (veya yanında olup-biten her şeyi) biz (ilmimizle) büsbü-

tün kuşatmıştık. Sonra bir yol (daha) tuttu. İki seddin arasına kadar ulaştı, onların (sedlerin) önünde hemen hemen hiçbir sözü kavramayan bir kavim buldu. Dediler ki: "Ey Zu'l-Karneyn, gerçekten Ye'cuc ve Me'cuc, yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyorlar, bizimle onlar arasında bir sed inşa etmen için sana vergi verelim mi?" Dedi ki: "Rabbimin beni kendisinde sağlam bir iktidarla yerleşik kıldığı (güç, nimet ve imkan), daha hayırlıdır. Madem öyle, bana (insani) güçle yardım edin de, sizinle onlar arasında sapasağlam bir engel kılalım." "Bana demir kütleleri getirin", iki dağın arası eşit düzeye gelince, "Körükleyin" dedi. Onu ateş haline getirinceye kadar (bu işi yaptı, sonra:) dedi ki: "Bana getirin, üzerine eritilmiş bakır dökeyim."

Böylelikle, ne onu aşabildiler, ne onu delmeye güç yetirebildiler. Dedi ki: "Bu benim Rabbimden bir rahmettir. Rabbimin va'di geldiği zaman, O, bunu dümdüz eder; Rabbimin va'di haktr." (Kehf Suresi, 83-98)